

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2000

Núm. 45

Presidència
del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 21 de novembre del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4784/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per garantir el subministrament elèctric a Eivissa. 1922
 - 2) RGE núm. 4785/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inconstitucionalitat de l'ecotaxa. (Ajornada) 1923
 - 3) RGE núm. 4786/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destí de la finca d'Es Torretó a Menorca. (Ajornada) 1923
 - 4) RGE núm. 4782/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació dels cementiris. 1923
 - 5) RGE núm. 4787/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a disposició reglamentària que fixa els criteris de catalogació dels jocs i esports tradicionals. 1924
-

6) RGE núm. 4783/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acumulació de residus a Son Reus. 1925

7) RGE núm. 4788/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ubicació de l'alberg juvenil d'Eivissa. 1926

8) RGE núm. 4789/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ubicació de l'alberg juvenil de Formentera. 1927

9) RGE núm. 4790/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa de caça, control i aprofitament de cabres assilvestrades. 1928

II.- MOCIONS:

1) RGE núm. 4683/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions a la sequera que pateix la zona nord de Mallorca (Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3736/00). 1929

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 4476/00, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a previsió als pressuposts generals de l'Estat per a l'any 2001 de la col·laboració amb les Illes Balears en el "Fons de rehabilitació d'espais turístics de les Illes Balears". 1937

2) RGE núm. 4480/00, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a rebuig al Projecte de llei de modificació de la Llei Orgànica sobre els drets i les llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social. 1945

IV.- Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, del Projecte de llei RGE núm. 996/00, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears. 1952

V.- Declaració institucional contra la violència cap a les dones. 1958

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió plenària corresponent al dia d'avui, i ho feim amb el torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 4784/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per garantir el subministrament elèctric a Eivissa.

La primera és la 4784, relativa a mesures per garantir el subministrament elèctric a Eivissa, que presenta l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. Bé, fa uns dies, a principis de novembre, la companyia GESA anunciava als mitjans de comunicació que, a causa de la moratòria aprovada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera no podia garantir el degut subministrament d'energia elèctrica, i això li impedia, a més, realitzar una sèrie d'inversions en noves línies, però també li impedia reforçar línies ja existents per poder dur l'adequat proveïment a zones urbanes.

Davant aquesta postura, nosaltres volem saber exactament quines mesures pensa prendre el Govern per assegurar i garantir el subministrament elèctric a la població d'Eivissa i Formentera ateses les protestes formulades per l'empresa GESA.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cardona. Sra. Consellera d'Innovació Tecnològica, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Misericòrdia Ramon i Juanpere):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Govern la mesura que pensa prendre i ha pres ja és recordar a la companyia GESA que la Llei del sector elèctric l'obliga a atendre el subministrament que faci des de tots els punts de la població. Tant de la Direcció General d'Energia, com de la Direcció d'Indústria s'ha recordat diferents vegades a la companyia que ha de donar subministrament a tothom que n'hi demani. Aquest subministrament, segons diu la Llei del sector elèctric, l'ha de donar en les millors condicions i amb les condicions més barates possibles; per tant, ens trobam amb

una situació que si la possibilitat per arribar a un determinat veïnat passa perquè la línia estigui soterrada en un determinat punt, s'ha recordat a GESA que la seva obligació és fer la línia soterrada fins a aquest determinat punt.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Cardona, té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. Vegem, jo li parlava, Sra. Consellera, no del sòl rústic. Està bé que en sòl rústic es vulguin soterrades les línies que puguin fer, endavant, el problema és en sòls urbans, que ja estan soterrades per llei, que GESA està dient que no pot reforçar aquestes línies precisament per les mesures que s'han pres. Per tant, és cert que la Llei d'ordenació del sector elèctric obliga a fer aquestes inversions i a subministrar l'energia, però també és cert que en aquest moment se li posen condicions d'impossible compliment, i això és el que ens preocupa, és a dir, si per un costat la llei l'obliga a subministrar i, per l'altra, se li impedeix per aquesta normativa, que ara no entrarem a valorar, el fet és que els ciutadans d'Eivissa i Formentera -ara aquest dia em parlava que n'hi havia una cinquantena, ja veurem quants en quedaran al cap d'aquest temps- estan sense llum, i l'únic que em sap dir vostè és que simplement recorden a GESA la seva obligació, res més. Poca cosa és, si simplement ens limitam a fer recordatoris.

És necessari que el Govern prengui mesures i que solucioni els problemes als ciutadans perquè està per això, tant si és GESA com si és una altra empresa. Vostès el que han de procurar és que, independentment de la moratòria, independentment del que digui la llei o a qui ha de servir, els ciutadans d'Eivissa i Formentera tinguin l'energia necessària en els llocs que els toca, que per això són ciutadans com la resta.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cardona. Sra. Consellera d'Innovació Tecnològica té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Misericòrdia Ramon i Juanpere):

Sí, Sr. President. Sr. Cardona, jo crec que el que vostè diu no és així. En cap moment la moratòria li impedeix una línia; el que sí que l'exigeix és que aquesta línia es faci en unes determinades condicions, i GESA no fa aquesta línia perquè té un determinat cost, i aquí anem a un problema: GESA no pot fer determinades línies, o argumenta que no les pot fer, perquè el Govern central no li reconeix el cost extraordinari. Si el Govern del Sr. Rato hagués publicat el Decret d'extrapeninsulars que duim dos anys esperant, i s'hagués desenvolupat el règim especial de les Illes Balears en el tema energètic, tendríem clares

les compensacions i la companyia elèctrica sabria a què atendre's en cada un dels moments.

En el moment que nosaltres li plantejam una exigència, la resposta de GESA no és que el que nosaltres li exigim no ho pugui fer, sinó que simplement Madrid no paga el que fa i per tant no ho vol fer. Jo crec que vostè hauria de redreçar: què fa el Govern central respecte a les compensacions elèctriques del nostre sistema i potser així se'ns resoldrien els problemes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera d'Innovació Tecnològica.

I.2) Pregunta RGE núm. 4785/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inconstitucionalitat de l'ecotaxa.

I.3) Pregunta RGE núm. 4786/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destí de la finca d'Es Torretó a Menorca.

La pregunta número 2 i la número 3 estan ajornades en temps i forma pel Govern.

I.4) Pregunta RGE núm. 4782/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació dels cementiris.

Per tant, passariem a la pregunta número 4, 4782, relativa a situació dels cementiris, que presenta l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, el diari *Última Hora* el dia 13 de novembre ens explicava que un informe del Govern, concretament de la Conselleria de Treball, explicava la situació irregular en què es troben molts de cementiris de Mallorca, fins i tot amb algun toc d'humor negre, com quan deia: "*la exhumación de unos restos de unos 40 años utilizando un guante de jardinería casi tan antiguo como el propio resto cadavérico*", és a dir, és un informe un poquet "chusco" en segons quins aspectes, però en qualsevol cas sí que, amb independència del que pugui significar que es faci aquest informe per part de la Conselleria de Treball i es filtri perquè els mitjans de comunicació el donin a conèixer a l'opinió pública, voldríem saber quina opinió en té la consellera, sobretot des de la perspectiva del fet que la legislatura passada i amb molt d'esforç es va fer un nou reglament per part de qui els parla i la resta de membres de la conselleria, el Decret de policia sanitària mortuòria, que correspon a la Conselleria de Sanitat i a ningú més fiscalitzar i fer complir.

Per tant voldria saber quina és l'opinió que té la consellera respecte a aquesta qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President. Sr. Fiol, la Conselleria de Sanitat va tenir informació puntual del contingut d'aquest informe que vostè ha anomenat que es va realitzar de forma interna des de la Direcció General de Treball. Es tracta, tal i com deia, d'un treball intern que descriu tant les infraestructures com les activitats que es desenvolupen a tots els cementiris de Mallorca, i la repercussió que aquest treball i aquestes infraestructures tenen sobre els treballadors. O sigui, que n'estic puntualment informada.

A través de la Direcció General de Sanitat i, com molt bé vostè ha explicat, a través de la Secció de Sanitat Mediambiental, és vera: vostè va fer un decret, que és el Decret 105/97, de 24 de juliol, i aquesta secció l'actual legislació que té i l'aplicació que en fa, tal com vostè explicava, la policia sanitària mortuòria. Actualment aquest reglament donava un termini, com vostè deu saber, fins al mes d'agost per tenir enllestides totes les mancances que hi havia. Efectivament des que això va acabar la Conselleria de Sanitat, a través de tots els seus tècnics, ha fet el seguiment de tots els cementiris i s'han fet les recomanacions adients, i en cas que aquestes recomanacions no se seguissin, efectivament cauríem ja dins la part d'obrir els expedients pertinents.

És veritat que, a l'informe, hi ha denunciades mancances, com són que hi ha d'haver l'existència d'un fossar, com que hi ha manca de dutxes, com que hi ha manca de banys, com que hi ha manca d'un lloc per netejar la roba, com també fa esment a la forma de manipular les restes humanes i les restes de les caixes mortuòries, i aconsella que aquesta manipulació sigui la menor possible.

En el cas del cementiri de Ciutat, que ens hem trobat amb el fet que es realitzen aquests aspectes sense tenir tal vegada tot el material que haurien de fer falta...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat...

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Ja he acabat?

EL SR. PRESIDENT:

...el seu temps està esgotat. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Naturalment aquest és un tema ben interessant i, respecte a aquest informe, demanaríem que si és possible se'ns en faci arribar una còpia per poder conèixer-lo amb profunditat, però el que crida més l'atenció de la intervenció de la consellera, que m'agradaria breument ressaltar, és que ha dit dues vegades que aquest era un informe intern; ho ha dit dues vegades, i això posa de relleu un fet: el fet que naturalment la Conselleria de Treball va filtrar aquest informe als mitjans de comunicació, i ho va fer com fa tantes coses la Conselleria de Treball, o la llarga mà del conseller de Treball, que avui no és aquí, per perjudicar la consellera de Sanitat, i posa en una situació absolutament difícil la consellera de Sanitat, perquè davant algunes de les denúncies que es fan en aquest informe, que s'han conegut i que s'han fet públiques, l'obliguen no al fet que vostè vagi a comprovar si es compleix o no, sinó que vostè faci una intervenció urgentíssima en algunes de les qüestions -només en algunes- que es denuncien en aquest document.

Per tant, veim que una vegada més, i ja en duim moltes, jo no sé si és el conseller o és el doctor Carbonero, però en fi, algunes d'aquestes persones rellevants d'Esquerra Unida són les que li van, a vostè, torpedejant les seves actuacions. Per tant el que demanaríem és que se'ns faci arribar una còpia d'aquest informe per analitzar-lo en profunditat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Estic segur que la conselleria li farà arribar l'informe.

I.5) Pregunta RGE núm. 4787/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a disposició reglamentària que fixa els criteris de catalogació dels jocs i esports tradicionals.

Pregunta número 5, 4787, relativa a disposició reglamentària que fixa els criteris de catalogació dels jocs i els esports tradicionals, que presenta l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, fa quasi un any el conseller de Treball ens anunciava en una comissió en què li vàrem formular diverses preguntes, l'inici de la tramitació d'una disposició reglamentària que fixés els criteris pels quals s'havien de reconèixer els esports i jocs tradicionals de les Illes Balears. La setmana passada vostè mateixa feia esment a aquesta disposició, i nosaltres el que volíem saber és en quina fase administrativa es troba. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Gornés, tal i com ja vaig anunciar s'està treballant des de la Direcció General d'Esports en una normativa que fixi els criteris per a la catalogació de jocs i esports tradicionals. La fase en què estam és precisament l'elaboració d'aquesta normativa, i tot d'una que estigui preparada es presentarà. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Consellera. Sembla ser que és un poc complicada, aquesta normativa, perquè com pot suposar la consellera em sembla un poc llarg el termini que es prenen, però bé, si es fa d'una forma correcta ja ens donam per satisfets.

El que ens preocupa és que amb aquest any de tramitació no s'hagi fet cap consulta amb el consell insular i que no s'hagin fet les consultes pertinents amb els centres o les societats esportives que, d'una forma o altra, donen suport a aquests jocs i esports tradicionals. Volíem saber si s'han fet contactes d'aquest tipus, si se'n pensen fer o si es pensen tenir en compte, que nosaltres pensam que sí, que és molt important tenir en compte els criteris de tots aquests clubs i associacions que han donat suport i han mantingut vius, moltes vegades enfora del paper tutelar de l'Administració, aquests jocs i esports tradicionals. Voldria saber si realment ho pensen fer així o quina és la seva idea.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Sra. Consellera de Benestar Social, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Gornés, la dinàmica que seguim a la Conselleria de Benestar Social a l'hora d'elaborar normatives, plans o qualsevol altre document que impliqui un conjunt d'administracions o entitats, és, una vegada que està elaborat un primer esborrany, posar-nos en contacte amb aquestes entitats socials o amb aquestes administracions. Tal com ja li he dit la fase en què estam ara és d'elaboració d'un esborrany; per tant, una vegada el tenguem es posarà a disposició de les administracions i de les entitats.

El que pot estar segur és que es farà una presentació i que es farà una aprovació d'aquesta normativa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social.

I.6) Pregunta RGE núm. 4783/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acumulació de residus a Son Reus.

Passam a la pregunta número 6, 4783, relativa a acumulació de residus a Son Reus, que presenta l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera de Medi Ambient, la pregunta obeeix a una informació publicada recentment respecte a l'acumulació de fems a Son Reus, i em fa pensar que dia 16 passat, la setmana passada, vaig tenir ocasió d'assistir a una conferència ben interessant als salons de La Caixa en el Gran Hotel del Sr. Àngel Fernández, responsable de Tirme, i quan sortia d'aquella conferència jo reflexionava, a més de com havia estat d'interessant la intervenció del Sr. Fernández, sobre l'ambient absolutament pacífic d'aquesta conferència, on no hi havia hagut cap tipus de violència, -verbal, em referesc- ni manifestacions al portal per queixar-se de la incineració i per queixar-se de Tirme, ni un debat conflictiu dins la sala de sessions en el debat posterior a la conferència, sinó que tot s'havia produït d'una forma pacífica.

Però aquest ambient de pau que ara s'ha aconseguit respecte a aquesta qüestió no ens hauria d'impedir deixar d'aprofundir i de pensar en les dimensions del problema. Per tant, la pregunta és: Quina opinió mereix a la consellera de Medi Ambient l'acumulació progressiva de residus a Son Reus, que no són destruïts abastament?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, bé, idò, en primer lloc dir-li que efectivament aquesta situació pacífica respecte als residus crec que respon senzillament al fet que aquest govern ha actuat d'una manera clara i contundent en fer un pla de residus sòlids urbans de l'illa de Mallorca que ha donat resposta a la demanda social que havia existit l'anterior legislatura.

Dit això li he de dir que a Son Reus s'acumulen tres tipus de residus. En primer lloc hi tenim l'abocador d'enderrocs i voluminosos de l'Ajuntament de Palma. En segon lloc l'abocador de residus urbans també de l'Ajuntament de Palma, que obri quan la incineradora no pot cremar tots els residus urbans, sobretot en el temps de temporada alta. I en tercer lloc hi tenim els residus de la incineració, és a dir, les escòries i les cendres cimentades. Per tant he de dir que aquesta consellera pot efectivament donar la seva opinió, tal com demana la pregunta, pot planificar el destí dels residus però no té entre les seves competències la gestió de l'entorn de Son Reus ni de cap dels residus esmentats.

Tal com vostè sap, el Pla de residus sòlids urbans aprovat el febrer del 2000 preveu que vagin disminuint les tones de residus sòlids urbans destinats a abocador i també preveu que el destí de les cendres cimentades i de les escòries de la incineradora, cosa que no preveia així el Pla de residus que l'any 90 varen aprovar vostès. Precisament el dipòsit de les cendres ha estat un projecte dels elegits pels Fons de Cohesió, i així, per tant, depèn més ara de l'agilitat del Consell Insular de Mallorca i d'altres diversos tràmits administratius perquè el Pla comenci a ser una realitat palpable a l'entorn de Son Reus, tan pel que fa a cendres i escòries, i la quantitat també destinada a abocadors urbans. Per tant crec que estam fent una bona feina i estam encetant una bona gestió dels residus.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Consellera, em deixen perplex algunes de les coses que vostè diu aquí respecte al fet que han canviat el sistema. Efectivament, han canviat respecte al que vostès plantejaven originàriament, això és un fet, però en qualsevol cas a mi em preocupa la progressiva acumulació, em preocupa l'excessiu voluntarisme del Pla, que em fa veure o pensar que en aquests moments la seva execució planteja alguns conflictes i alguns problemes, i també em preocupa, dins aquest mateix to pacífic que li explicava al començament, que no es convoqui la comissió de seguiment de la incineradora, que de qualque manera es passi per damunt totes aquestes qüestions.

Jo anuncii, a més, la conveniència que presentem aviat una interpel·lació, perquè encara que vostè evidentment no sigui responsable de la gestió, que correspon al consell, naturalment vostè és l'autora, el Govern és l'autor del Pla director i, per tant, en definitiva és qui defineix la política que s'ha de fer amb aquesta qüestió. Li anuncii naturalment una interpel·lació sobre aquesta qüestió pròximament en aquest parlament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, veig que vostè vol parlar de residus, la qual cosa crec que és positiva sempre que sigui constructiva la seva postura i no precisament tot el contrari. Li he de dir que precisament, i en la meua clara opinió, l'acumulació de residus a Son Reus és producte i fruit de les decisions que no es varen prendre en el moment en què s'havien de prendre, és a dir, ara s'ha pres per primera vegada una decisió molt clara a través del Pla de residus sòlids urbans que intenta, i no tan sols intenta, sinó que fa camí per donar una solució als residus de les nostres illes. Però el que passa a Son Reus és producte precisament de la seva política respecte als residus, que era una política que no permetia més que la incineració.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. El seu temps s'ha acabat.

I.7) Pregunta RGE núm. 4788/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ubicació de l'alberg juvenil d'Eivissa.

Pregunta número 7, 4788, relativa a la ubicació de l'alberg juvenil d'Eivissa, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, sabem que el termini per crear un alberg insular a Eivissa acaba l'1 de març, però ens agradaria saber si ja ha rebut el Govern alguna oferta per part d'algun ajuntament i si té preferència per alguna d'aquestes per decidir on s'ubicarà l'alberg.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sra. Consellera de Benestar Social, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Joan Marí, lògicament, donat que es va fer el mateix procediment que per a la possible ubicació d'un alberg a l'illa de Menorca també a Eivissa, després d'una reunió que es va mantenir dia 20 de setembre amb tots els regidors de joventut dels ajuntaments i es va posar un termini fins a l'1 de març per presentar

propostes, lògicament no s'ha decidit la ubicació. Hem tengut contactes, per suposat, però encara no s'ha decidit, perquè es respectarà estrictament el procediment establert des de la Direcció General.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. Sr. Marí Tur, té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo no voldria ser malastruc, però sembla ser que el vestit està fet a mesura, i per tant jo li vull avançar que segurament aquest alberg es farà a la ciutat d'Eivissa. Entre altres concommitàncies polítiques, perquè pràcticament no hi ha possibilitat de fer-lo a altra banda, perquè segons el director general diu, "*los aspectos que tendrán prioridad a la hora de escoger la ubicación serán el local que se tenga que rehabilitar, en vez de construirlo de nuevo*"; pràcticament no hi ha cap ajuntament d'Eivissa que en tengui; "*que tenga 2.000 metros cuadrados útiles y que se puedan habilitar 80 plazas, y además será imprescindible el hecho que el edificio esté en zona urbana, en una ciudad o un pueblo que tenga fácil acceso al puerto y al aeropuerto, y que disponga de una buena red de transporte público*". L'únic ajuntament d'Eivissa que disposa d'aquestes exigències és l'Ajuntament d'Eivissa, que curiosament una vegada més es veurà beneficiat per allò que fa el Govern de les Illes Balears. Tant de bo m'equivoqui, però tal vegada el temps em donarà al raó.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Marí Tur, precisament aquests varen ser els mateixos criteris que es varen determinar per a l'illa de Menorca i seran els mateixos criteris per a l'illa de Mallorca a l'hora de posar un altre alberg en marxa. Si això fa que una o altra ciutat, un altre municipi, sigui el més idoni, el que és cert és que aquests criteris responen a característiques d'accessibilitat, a característiques de possibilitat de poder acollir més de 80 persones, perquè si no, no seria viable un alberg, i també característiques que estigui ben comunicat amb la resta de l'illa i que també s'hi pugui accedir de manera ràpida.

De totes maneres la nostra idea és que un alberg que es posi a una de les quatre illes sigui en benefici del conjunt dels municipis i no només del municipi on estigui ubicat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social.

I.8) Pregunta RGE núm. 4789/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ubicació de l'alberg juvenil de Formentera.

Passam a la vuitena pregunta, 4789, relativa a ubicació de l'alberg juvenil de Formentera, que presenta l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aquest govern en general i el Consell d'Eivissa i Formentera en particular sempre diuen que Formentera ha de tenir el mateix tractament que tenen les altres illes. A l'hora de fer un alberg ens trobam que Formentera serà l'única illa de les Balears que no en té cap, a jutjar pel que va dir el director general de Joventut arrel de la visita que va fer a Eivissa el mes de setembre, ja que diu: "Segons el director general de Joventut, a l'arxipèlag balear tan sols existeixen dos albergs: un a 12 quilòmetres de Palma, i l'altre a Alcúdia. Per això la intenció del Govern balears és instal·lar-ne un a Menorca, un altre a les Pitiüses -van alerta de no dir Eivissa- i un tercer es crearà a la capital balear".

Jo crec, Sra. Consellera, que en justícia, en justícia social i de joventut, Mallorca ja en té dos i ara en volen fer un altre. Formentera, en canvi, no en té cap. Des del Partit Popular li demanam que reconsiderin aquesta possibilitat i que Formentera tengui un alberg juvenil. És més, Sra. Consellera, a Formentera hi ha un edifici dedicat possiblement a alberg juvenil, i aquest projecte d'alberg juvenil està fet i està pagat, i no es va portar endavant perquè l'Ajuntament de Formentera d'aquell temps, que no era del Partit Popular, s'hi va oposar. Per tant, ja sé que vostè em dirà que no està previst que es faci a Formentera, almanco amb la visita que va fer el director general, però jo li deman dues coses: Podrà ser ubicar un alberg juvenil a Formentera amb la seva bona voluntat?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Marí Tur, em sap greu haver-lo de contradir, perquè precisament sí que tenim, des de la Direcció General de Joventut, projecte d'ubicar un alberg juvenil a Formentera. El dia 16 d'octubre d'aquest any vàrem rebre una proposta de l'Ajuntament de Formentera per ubicar en aquella

illa un alberg, i precisament el proper dia 28 de novembre el director general de Joventut i el gerent de la XIB, de la Xarxa d'Instal·lacions de les Illes Balears, es desplaçaran allà per tal de valorar aquesta proposta i mirar la possibilitat de posar-ho en marxa. Per tant és un objectiu de la nostra conselleria i de la Direcció General posar en marxa tot d'una que sigui possible un alberg a l'illa de Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Marí Tur, té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, li deman per favor que contesti la pregunta: ja que tot està avançat, ha decidit el Govern on s'ubicarà aquest alberg? Formentera no és Austràlia, i si estan les converses tan avançades ja deuen saber si es farà a Sant Francesc, a Sant Ferran, al Pilar, a la pujada de la Mola, a l'antiga casa de treballadors de carreteres... Contesti, per favor, el que jo li deman, ja que les converses estan tan avançades.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Marí Tur, vostè em demana si està decidit, i jo li he contestar que no està decidit. Li torn a repetir que hem rebut una proposta i que es valorarà. Em sap greu però no he portat la documentació. Jo no sé, la sap el meu director general, la proposta on està especialment ubicat, però això jo pens que realment no és allò important, allò important és que aquesta conselleria posarà en marxa un alberg juvenil a Formentera i que el que és cert és que, comparat amb el govern del Partit Popular, que ara té un sorprenent interès pel tema dels albergs juvenils, resulta que nosaltres acabarem aquesta legislatura amb un alberg a Menorca, un altre a Eivissa, un altre a l'illa de Formentera, haurem recuperat l'alberg de la Victòria, i també posarem en marxa, segurament el darrer, un alberg a la ciutat de Palma. Per tant, completarem una bona xarxa que ni tan sols era un projecte que el Partit Popular tengués en compte quan estava al govern.

Per tant la ubicació de l'alberg a Formentera s'ubicarà a Formentera; ja li especificaré on.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social.

I.9) Pregunta RGE núm. 4790/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa de caça, control i aprofitament de cabres assilvestrades.

Passam a la pregunta número 9 i darrera del torn de preguntes, 4790, relativa a programa de caça, control i aprofitament de les cabres assilvestrades, que presenta l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. La Conselleria de Medi Ambient, senyores i senyors diputats, ha posat en marxa, igual que l'any passat, el programa de control i aprofitament de cabres assilvestrades a diferents monts públics, igual que va fer l'any passat. Segons pareix han estat més de 500 les sol·licituds que han fet els caçadors; no sabem si s'ha fet o no cap tipus de sorteig per adjudicar aquests aprofitaments, i pareix esser també que en aquests moments s'han anul·lat aquestes caceres per problemes de guarderia, i que a més només aniran a caçar aquells que varen retirar o han retirat ja la seva adjudicació.

Si això fos així ens pareixeria molt lamentable, Sra. Consellera, i és per això que li demanam si és cert que la conselleria ha suspès el programa de cabres assilvestrades.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, la Conselleria de Medi Ambient manté durant la present temporada el programa de caça de cabres assilvestrades en els monts públics, de propietat de l'Estat, de la comunitat autònoma i del Consell de Mallorca, tal com s'havia executat en temporades anteriors, si bé és cert que, tot i que no s'ha suspès aquest programa, sí que es vol reconduir el programa de cara a l'any vinent.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra Consellera de Medi Ambient. Sr. Oliver, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. M'hauria d'explicar, idò, com és que manté aquest programa, Sra. Consellera, perquè li puc assegurar, si vostè es fia de la meva paraula, que s'ha demanat per anar a caçar en presència meva, persones que han cridat a la conselleria, a la direcció general, i se'ls ha dit que no, que el programa estava anul·lat i estava tancat. M'agradaria que em respongués, per favor, Sra. Consellera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, li torn a repetir que continua endavant aquest programa, si bé, com li he explicat anteriorment, es farà una reconducció. Li puc explicar el perquè. De tota manera li he de dir, per al seu coneixement, que precisament dins el termini establert a l'ordre de vedes, han estat un total de 498 peticions de les quals s'han pogut atendre, ara per ara, 78.

Efectivament, nosaltres el que plantejam és que a partir d'aquest moment s'hagi de fer un replantejament de la caça a finques públiques, bàsicament perquè suposa un esforç molt important dels agents forestals, que assumeixen precisament tasques impròpies del paper de servidors de caça en detriment de la seva dedicació a la protecció dels nostres espais naturals i vigilància i control d'altres temes relacionats amb matèria forestal. Per tant, consideram que s'estava desviant una feina important d'aquestes persones. Per altra banda també ens consta que hi ha introducció d'espècies alòctones, com el cas del mufló, fins i tot induïdes per la mateixa Conselleria de Medi Ambient, amb la qual cosa estam fent una feina perquè això no es dugui endavant.

Dit això, el que li he de dir és que efectivament, dins el que marca el fet de fer una caça controlada i ordenada, estam treballant amb els propietaris perquè puguin assumir aquesta caça per tal que ningú no pugui veure els seus drets privats alterats, però per altra banda permetre que en els monts públics, com he dit, almanco del Govern de les Illes Balears, idò sigui un mont on es preservi bàsicament la conservació d'aquest espai i es pugui compatibilitzar el fet de distintes activitats.

Dit això li he de tornar a dir que aquesta ordre es manté però, evidentment, hi ha una reconducció clara que, si vol, n'hi puc fer més esment a un altre moment que no sigui aquí en el Parlament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Amb la seva resposta queda tancats la pregunta i el torn de preguntes.

II.1) Moció RGE núm. 4683/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions a la sequera que pateix la zona nord de Mallorca (Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3736/00).

Passam a la moció número 4683, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions a la sequera que pateix la zona nord de Mallorca, moció derivada del debat de la Interpel·lació 3736. El Sr. Font, en nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula per presentar la moció.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, membres del Govern, el Grup Parlamentari Popular, després de la Interpel·lació que ara fa 15 dies vàrem dur al ple de la cambra perquè es donàs una solució als compromisos contrets per part del president de la comunitat i la consellera de Medi Ambient a principi d'estiu, devers el mes de juny, on es varen comprometre amb una sèrie de persones en el fet que hi hauria una solució a final d'estiu, una solució integrada, una solució definitiva respecte al tema de com resoldre el problema de l'aigua a la zona nord; és evident que la solució no podia dur mai a resoldre ja tècnicament totes les coses, però sí damunt uns papers on quedàs clar quines serien les solucions, les vies per poder aconseguir resoldre el problema de l'aigua, i a causa del fet que en aquella interpel·lació nosaltres creim que la consellera va sortir de to, sobretot intentant titllar-nos d'irresponsables, jo crec que la irresponsabilitat és d'aquells que saben que hi ha documents del mateix govern que, en tot cas, diuen que hi ha perill de salinització de més de 7 pous de 14 que s'han analitzat per part de la Conselleria de Sanitat, i que no fan res.

Davant això, i si miram aquests darrers dies, la darrera setmana, tornam a tenir un debat continu amb el tema de l'aigua respecte al fet que Madrid i el Govern balear continuen discutint de com han de resoldre la situació de les inversions, tant les que puguin venir via conveni, un conveni que, com ja vaig dir en aquesta tribuna, maldament hi hagi membres del Govern que després en el diari diguin el contrari el dia següent, és un conveni que ja està en tràmit de Consell de Ministres, és un conveni de 21.000 milions de pessetes que tenim allà, en tot cas..., el conveni que va enviar el passat govern, que intenten vostès modificar una sèrie de coses que jo pens que és legítim que les vulguin canviar, com és legítim que l'altre pensi que se n'han de fer uns altres, perquè pareix que la legitimitat és segons el color de la cara de les persones, és segons com sigui de gran, de petit, de gras o magre que està un, i la legitimitat és una cosa d'anar i tornar i, en tot cas, el tema del conveni ja està en marxa.

Però hi ha una zona, que és la zona nord, que hi ha una mancomunitat en què hi ha sis ajuntaments que tenen la mateixa..., com ho diria?, la mateixa potestat que quan diu el Govern amb les carreteres: "És que jo vull dissenyar com vull jo les nostres carreteres"; bé, idò mirin, es receptin això mateix en el tema de l'aigua. A la zona nord hi ha sis municipis de distint color polític cada un, on tots sis estam d'acord en allò que volem, amb la qual cosa si aquest parlament representa

també aquests sis municipis, perquè em pens que representa tots els municipis de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, podria prendre un acord important, perquè de les bregues del Govern balear amb el Ministeri de Medi Ambient no han de ser responsables uns ciutadans que tenen les coses molt clares, on hi ha batllesses del PSOE, batles del PP, batles d'UM, batles del PSM i batles independents, amb la qual cosa tots estan representats; faltaria Esquerra Unida i Els Verds, però s'entenguin integrats dins Artà, jo crec que es poden sentir integrats dins aquella candidatura independent.

Per això d'aquella moció, abans no hi hagi més trui i abans no es reproduïxin titulars com per exemple que "la darrera oferta de Matas de inversión hidráulica supera los 40.000 millones. Un informe afirma que las desaladoras móviles consumen más electricidad..."; el PP de Ciutadella va instar una moció a l'Ajuntament de Ciutadella pel tema de la dessaladora on varen votar tots d'acord una esmena que em pens que va fer el PSOE que es va introduir dins la moció i tothom hi va estar d'acord; és a dir, els ajuntaments s'estan posant d'acord poc a poc sobre quines solucions tècniques volen, però amb nosaltres es torna reeditar un enfrontament entre la consellera de Medi Ambient i el president del Govern: "*Rosselló desdice a Antich al señalar que las desaladoras fijas no son prioritarias*".

Miri, Sra. Consellera, jo i el Grup Popular li respectam tot el que vostè vulgui discutir amb el ministeri i el que vostè vulgui discutir amb els membres del Govern o amb el president Antich. Jo crec que fins i tot és bona, la discussió, però com que avui no és amb la consellera sinó amb els grups parlamentaris, podríem fer una cosa almenys els diputats i les diputades: mentre discuteixen la consellera i el Govern central, o discuteix amb el mateix govern balear, mirem de donar una passa en aquelles coses que les distintes forces polítiques, allà on governen, són capaces de posar-se d'acord, perquè jo, el que m'agradaria que quedàs clar és que, davant aquesta situació s'intenta fer esgrima, fer d'espadatxins i fer de diplomàtics, i és el que ha passat amb l'esmena que el PSOE ha presentat, i és una esmena correcta, ho és, una esmena correcta, tothom està d'acord en el fet que la solució de l'aigua sigui una solució que no sigui només pensant únicament i exclusiva en la dessalació; jo hi estic d'acord, senyors portaveus, o portaveu, del PSOE, hi estic d'acord -supòs que la Sra. Mercè Amer- hi estic d'acord, i estic d'acord en la reutilització de les aigües depurades, i estic d'acord en el fet que segons quin tipus d'adobs s'han de canviar per no contaminar, i això seria poc a poc donar una solució integrada a tot el problema de l'aigua, que no passa només per l'aigua de consum humà, i que també passa per l'estalvi no tan sols de les zones urbanes, sinó també de la gent que rega, que al final és la que en gasta més.

Tot això és vera, però tot això és el que em va dir la consellera que em presentaria a final d'estiu, i aquesta persona que els parla, i aquest grup, tenint uns documents clars de com estava la situació, vàrem ser lleials al president de la comunitat i a la consellera de Medi Ambient, i no podem esperar més bregues. Em pareix molt bé que discuteixin el que vulguin, però hi ha unes corporacions locals que estan d'acord i volen una dessaladora al nord de Mallorca.

No m'embullin la troca ara els del PSOE i ho entenguin; jo entenc que vostès han de mantenir l'equilibri del pacte que representen, que vostè sap que jo sempre dic que és legítim, però ara la legitimitat no està aquí dins, està en el nord de Mallorca, on hi ha uns ciutadans i unes ciutadanes que tenen els seus representants polítics que estan d'acord en el fet de com ha de resoldre un problema, un problema que no resol tota la qüestió, jo estic d'acord, que no la resol tota, però sí puntual i d'una forma no ja conjuntural sinó estructural. El que no hi ha dubte és que a Alcúdia, a part que es puguin fer a Alcúdia, Pollença, Santa Margalida, Artà, Muro i sa Pobla, el que no hi ha dubte en cap moment és que part de les solucions de reutilització d'aigües depurades que hi pugui haver, o de reserves importants que se situen a la zona de Crestatx, o la gran discussió que hi ha amb distints plantejaments dins el mateix PSM en el tema de ses Ufanés, allà passa el mateix: ajuntaments de distint signe polític com és el PSM, o com és Campanet i sa Pobla, hi ha acord total i absolut respecte a això. Per què no miram de respectar aquesta voluntat? Per què no miram de donar una passa que és necessari que ens paguin al cent per cent?

Nosaltres el que volem convidar des del Grup Popular a tots els altres grups és que, a part de la discussió que jo ja he dit abans, en nom del Grup Popular, que és legítima que hi sigui i que es mantenguin plantejaments diferents, a una cosa que hi ha un plantejament en què tots estan d'acord, de distintes signes polítics, de sis ajuntaments no n'hi ha cap que desvariegi en aquest sentit, per què aquest parlament no fa un pronunciament clar a la zona nord? On?, no em preocupa, allà on diguin els tècnics; en això no hi entrem, el Grup Popular, a dir que ha d'estar a tal poble o a tal altre, gens ni mica, però és necessari.

I vostès saben que una dessaladora que pugui ser de 10.000, o 12.000, o 8.000, o 9.000 metres cúbics no es construeix en una any; és a dir, ara tothom, perquè han fet quatre gotes -perquè han fet quatre gotes, només, enguany; el que ha plogut aquests darrers dies són quatre gotes- tothom fa comptes que aquesta aigua ja ens bastarà. Aquesta aigua que ha plogut fins ara no serveix per a res, aquesta aigua que ha plogut fins ara ens podem trobar en una situació exactament igual que la situació que teníem enguany durant l'estiu. Tenim la possibilitat que, si acordam fer una dessaladora a la zona nord, a la Llei d'acompanyament de pressuposts de l'any 2001 de l'Estat es pugui declarar d'interès general aquesta dessaladora, i em fix només en aquest tema; podria parlar dels altres, que també és la mateixa possibilitat, però allà hi ha acord, a la zona nord.

Facin el favor, si és possible, de respectar la voluntat, ja que aquí n'hi ha que durant molts d'anys han donat classes i lliçons de democràcia, facin per favor possible respectar la voluntat de molts de ciutadans de la zona nord, que unànimement estan d'acord en la solució a prendre. D'aquesta forma es demostraria que quan vostès parlen de la legitimitat de les coses del Govern balear, també són capaços d'aplicar-les a la legitimitat d'una institució que està bastant més propera que el Govern balear i que els consells a la gent, que són els ajuntaments. El Partit Popular els convida a això, i em sap greu l'esmena del PSOE perquè és una esmena que entenc perfectament: ha de mantenir l'equilibri, però és contar-me allò que fa un any que em conten;

fa un any, fins i tot, la Sra. Rosselló va dir que no en faria cap mai, de dessaladora, i jo sé que han de menester vostès un procés de maduració. Mentre maduren totes les altres, ja que a Alcúdia la fruita és madura, votin que sí.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font en nom del Grup Popular.

El Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena de substitució, la 4849. Per defensar aquesta esmena la Sra. Mercè Amer té la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, efectivament el Grup Parlamentari Socialista ha presentat aquesta esmena de substitució a la moció presentada pel Grup Parlamentari Popular per tal de garantir no tan sols el subministrament i el proveïment d'aigua a la zona nord de Mallorca, sinó al conjunt de les Illes, en el marc del Pla hidrològic de les Illes Balears, actuacions integrades - actuacions integrades, Sr. Font- que contemplin, a més de la dessalació de l'aigua de mar a la zona nord i a altres, també contemplin la reutilització d'aigües depurades, l'administració i recàrrega d'aqüífers i la gestió de la demanda, tal com es contempla en aquesta esmena que hem presentat.

Benvinguts, senyores i senyors diputats del Grup Parlamentari Popular, a aquesta preocupació pels problemes dels recursos hidràulics. Benvinguts. Llàstima que hagin arribat tard; haurien d'haver arribat molt abans. La problemàtica de la sequera és un tema que preocupa a tots i, per tant, ho hem de manifestar aquí en aquest parlament. Els problemes de l'aigua, i ja no li ho dic la primera vegada, no tenen un any, en tenen molt més, i no he de callar, Sr. Font, no he de callar per repetir allò que des del Grup Parlamentari Socialista i també des del Govern creim necessari per donar solucions a l'actual i a la futura situació dels recursos hidràulics, i repetesc, tant a la zona nord com al conjunt de totes les illes. Per això hem presentat aquesta esmena.

Li deia ja en el debat de la interpel·lació la Sra. Consellera: no es pot cercar una única solució; no podem admetre un únic debat que està fent el Grup Parlamentari Popular: dessaladora sí, dessaladora no. Sí, en canvi, a les actuacions integrades, i el Sr. Font insisteix en les solucions puntuals a la seva comarca, a la seva comarca. Dessaladora. Punt. Quants d'anys va estar el PP per dur endavant, el govern del Partit Popular, per dur endavant el Pla hidrològic de les Illes Balears?, que encara esperam del Govern del Sr. Aznar l'aprovació per part del Consell de Ministres. Aquestes han de ser les solucions a mig i a llarg termini que, a més de dessaladores, repetesc, s'han d'incloure la reutilització d'aigües depurades, la recàrrega d'aqüífers i la gestió de la demanda.

He parlat del Pla hidrològic per no parlar del famós conveni dels 21.000 milions. Vostè s'hi ha referit. Què demanam? Que el Sr. Matas, president dia 21 de març del 99, signi, ara ministre de Medi Ambient, el Sr. Matas signi aquell conveni, 21.000 milions; això significa finançament. Per no parlar dels fons de cohesió; zero, zero han demanat. Dels 18.000 milions que vàrem demanar en aquesta comunitat per resoldre problemes d'aigua, problemes de depuració, problemes de reutilització, 18.000 milions, zero ha demanat el Ministeri d'Hisenda, zero. I no parlem del règim especial, no en parlem, ja. Tot un conjunt de negatives, tot un conjunt d'incompliments que en res beneficien les ciutadanes i els ciutadans d'aquestes illes; tampoc als pagesos.

És bo, Sr. Font, senyors del Grup Parlamentari Popular, senyores i senyors del Grup Parlamentari Popular, que es preocupin dels recursos hídrics en aquesta zona nord de l'illa de Mallorca, encara que arriben tard, a més sobretot després de sentir el debat de la interpel·lació ara fa quinze dies. Les explicacions de la consellera eren clau i els va donar perspectives per a la situació actual i, li ho repetesc, hem de parlar d'un únic debat. No estam en aquest únic debat: dessaladores sí, dessaladores no. Si vostè, Sr. Font, està d'acord amb aquesta esmena, ja està, ho tenim solucionat; acord amb aquesta esmena i per tant tenim en compte aquesta preocupació que es manifesta en aquesta esmena, aquesta preocupació pels pagesos, per reguiu dels pagesos; repetesc que exposam aquí la reutilització, recàrrega d'aqüífers i, per tant, gestió de la demanda.

Jo, senyores diputades i senyors diputats, tenc difícil reproduir aquí les grosseries pronunciades pel Sr. Arias Cañete, ministre del Sr. Aznar. Tots les hem escoltat i hem de pensar que no les compartim. Són un exemple de la manca de diàleg, de la intransigència d'aquest govern del PP. Fa falta convèncer algú més de la manca de diàleg i consens, de la manca de lleialtat institucional aplicada pel Govern del Sr. Aznar i del Sr. Matas?, perquè resulta que *han perdido en Aragón*, però també han perdut a les Illes Balears, i així s'explica la manca de finançament de les carreteres, volen autopistes; la compra de Cala Mitjana 3,7 vegades superior al preu que s'han comprat les darreres finques amb la manca de diàleg amb el Consell de Menorca; la negativa a finançar dessaladores mòbils... Sí, Sr. Font, sí, Sr. Font, podem anar comptant. La negativa a finançar dessaladores mòbils que han donat sortida i han donat solucions aquest estiu perquè ningú pateixi problemes d'aigua, sobretot la badia de Palma; volen dessaladores. La no aprovació del conveni hidrològic, la no aprovació del Pla hidrològic, els retards en el decret de la sequera, els retards de les obres de l'Hospital de Son Llàtzer... Tot això s'explica. El dèficit de finançament d'educació també ha arribat als aeroports: a l'aeroport de Son Sant Joan es redueixen un 24% les inversions, etc., etc. Podríem continuar.

Vostè, Sr. Font, s'ha referit a aquesta reunió que varen tenir els batles de la Mancomunitat del Nord amb el Sr. Antich, la reunió que varen tenir amb el Sr. Matas, on demanen una dessaladora. Vostè sap perfectament, i s'hi ha referit, que hi ha a la Llei d'acompanyament la declaració d'interès general de les dessaladores de les Illes Balears; cap problema ni un,

finançament. Punt. En el que no hi ha finançament i vostè m'ho haurà de dir és per tota la resta que completa aquesta actuació integral de l'aigua, per resoldre els problemes de l'aigua.

Per tant, senyors del Grup Parlamentari Popular, Sr. Font, si estan d'acord amb l'esmena, la votin. Aquesta serà la major sortida, la major preocupació per solucionar els problemes de l'aigua a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Amer. ¿Grupos que deseen intervenir? Por el Grupo Mixto tiene la palabra el Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Contra qui presenta vostè aquesta moció?, perquè sembla més una moció presentada contra qualcú i no a favor d'aquest consens que, com vostè diu, els batles de la zona nord i els membres de la mancomunitat han tengut en aquest tema. Amb la presentació d'aquesta moció el Partit Popular ha romput aquest consens que hi havia en aquest tema; ningú no discutia la dessaladora, només faltava decidir on s'ubicaria; ningú no la discutia. L'única solució és..., és a dir, ningú no ha discutit en cap moment que es presenti la dessaladora, però vostè amb la presentació ha volgut tenir un protagonisme rompent aquest consens que hi havia entre els batles, batles de distints partits, per demanar una solució per al tema de l'aigua, una solució que no pot ser única, amb un sol tema, i per això s'ha presentat una moció, una moció a la qual nosaltres donaríem suport i que li recomanem, a vostè, que si el que de veres vol és consens, que hi doni suport, i que es deixi de protagonismes quan un tema tan important com el tema de l'aigua s'ha de dur sense fer massa renou i amb el màxim consens.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Nadal. Por Izquierda Unida y Ecologista tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Realment, coincidint amb el portaveu que m'ha precedit sembla una moció una mica oportunista i que, en tot cas, segueix la línia del Partit Popular de pretendre resoldre tots els problemes d'aigua únicament mitjançant dessaladores i sense contemplar cap altre tipus d'actuacions de gestió dels recursos hídrics, com per altra banda és ben clar que tampoc no ho havien fet ells anteriorment, i tot això lligat a les visites i a les ofertes que ens fa setmanalment els caps de setmana el ministre de Medi Ambient, que ens vol omplir aquestes illes de dessaladores,

contradient fins i tot el que eren les seves propostes anteriors, ja que no preveien tantes dessaladores.

Nosaltres estam d'acord que avui en dia és imprescindible per al subministrament d'aigua als ciutadans recórrer a la dessalació d'aigua de la mar, però també estam absolutament convençuts que això ha de ser una qüestió extraordinària quan faltin els recursos naturals, i no ha de ser una qüestió sistemàtica i, sobretot, és important assenyalar que les dessaladores per elles mateixes no són una solució. Com va dir la consellera en la resposta a la interpel·lació anterior, un bon exemple del fet que per la via únicament de la dessalació no es resolen les qüestions, és el de l'illa d'Eivissa, on percentualment hi ha més aigua dessalada que a qualsevol altra illa, i on els problemes hídrics, els problemes de salinització, són els més importants de les Illes Balears.

Per tant el que hem de fer és una política a llarg termini, una política que gestioni correctament els recursos hídrics, que assegurí que no hi ha malbaratament d'aquests recursos, que hi hagi reutilització, que s'estalviï, i també, quan sigui necessari, s'haurà de recórrer a les dessaladores d'aigua de la mar però no aquesta obsessió que semblen tenir des del Grup Parlamentari Popular únicament en omplir-nos de dessaladores.

I avui aquí es fa una proposta concreta per resoldre la sequera de la zona nord de Mallorca, i es dona la sensació que podria ser tal vegada la zona més afectada per la sequera, quan no és així. Però llavors, quantes en vendran? I aquí diu la legitimitat dels ajuntaments. Nosaltres pensam que s'ha de fer amb el màxim de col·laboració amb els ajuntaments, però a vegades els ajuntaments, davant les pressions dels ciutadans, fan sol·licituds per resoldre ràpidament algun problema i no tenen massa en compte totes les repercussions, qüestió que pensam que sí ha de fer el Govern de les Illes Balears. Ho dic perquè aquí parlem de la zona nord de Mallorca, però ara fa uns dies un ajuntament de la zona nord d'Eivissa, amb una població inferior a 5.000 habitants, demana, no una, sinó tres dessaladores. Hem d'introduir una mica de racionalitat, una mica de lògica i hem d'assegurar, sobretot, que es faci una gestió correcta dels recursos hídrics, no crear alarmisme, actuar sobre tots els components i fomentar l'estalvi. Aquí valdria la pena recordar que fa uns mesos es deia que aquest estiu necessàriament hi hauria restriccions a la badia de Palma i aquestes restriccions no s'ha produït perquè s'ha incorporat aigua dessalada, però perquè s'han fet altres coses, també. Per tant les dessaladores han de ser un complement més quan siguin imprescindibles i no han de centrar una política global de l'aigua.

I aprofit una vegada més per demanar la lleialtat i la col·laboració institucional al Grup Parlamentari Popular i als seus representants a Madrid perquè les qüestions que es diuen aquí, les que s'aproven aquí, tinguin el suport del Govern de l'Estat i no posin entrebancs, les mateixes persones una vegada que ocupen un càrrec a Madrid, a allò que deien quan eren aquí a les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Por el Grupo PSM-*Entesa Nacionalista* tiene la palabra el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. No sé si qualcú m'ha dit "alerta!". Confii que per parlamentar ningú no hagi d'anar alerta amb res.

En primer lloc, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, d'entrada volem celebrar haver de parlar del tema de l'aigua, un tema delicat i important a les nostres illes, i que demostra una vegada més que realment s'hi han de fer moltes actuacions, i estam contents, com han dit els altres membres, que el Partit Popular s'apunti en aquest fòrum per parlar-ne perquè ens pensàvem que ja l'havia deixat tancat. Hi ha tanta munió de declaracions en aquest sentit en aquesta cambra que m'ha resultat fàcil cercar-ne una: "El tema de l'aigua és un tema que efectivament està resolt; està resolt"; jo no sé de què hem de parlar; Jaume Matas, discurs de 13, 14 i 15 d'octubre, debat de l'estat de la comunitat, pàgina 5.132. "El tema de l'aigua és un tema que efectivament està resolt. A l'illa de Mallorca, amb 12.000 milions de pessetes que es fan -que es fan, que es fan; és un *Diari de Sessions*, una transcripció literal- que es fan en transvasament d'aigua, en matèria de dessaladora, transvasament de sa Costera i altres transvasament, a més a més de 25.000 milions de pessetes que també ja és una realitat -realitat, és una realitat; no ho sé, supòs que el Partit Popular i nosaltres utilitzam un altre concepte d'aquest terme, no ho sé, però una realitat nosaltres sabem què és- en matèria de depuració d'aigua". Importantíssim, "...i efectivament aquest nou projecte que volem fer que vàrem anunciar ahir...", etc.

Per tant no hi ha problema. Nosaltres creim que sí, que n'hi ha, creim que és important que l'afrontem, i per tant és important tenir en compte tot el cicle de l'aigua, tenir en compte tot el model de gestió hidràulica, oblidar la manca de política i la improvisació i la manera d'actuar que hem tengut tots aquests anys i, desgraciadament, d'ençà que tenim competències a la comunitat autònoma i abans (...) l'Administració perifèrica de l'Estat, que tampoc no s'hi va lluir gaire, en aquest sentit.

Realment pareixia que pel títol de la interpel·lació hauríem de parlar d'una cosa molt conjuntural: la sequera a la zona nord. Després, la proposta que se'ns du no pareix ben bé d'una conjuntura, una dessaladora, perquè en realitat la sequera, per pertinaç que hagi estat, realment l'únic que fa fet ha estat potser agreujar d'una manera puntual una situació, i no especialment a la zona nord, respecte dels problemes que tenim a les Illes Balears, i basti recordar l'operació vaixell, les dessaladores de Palma, les inversions a sa Marineta, per intentar resoldre el problema urgent de la badia de Palma, per no parlar de la situació catastròfica amb què s'ha trobat Sant Jordi, amb una albufera salinitzada. Per tant tenim una situació a la zona nord que no és d'una sequera, és d'anys d'una gestió nefasta i sense tenir en compte els recursos rics, rics, que té aquesta illa. No recordaré els anys 60, ja, la suspensió per fer un pla hidrològic perquè si no, no s'havien d'explotar els recursos, la necessitat de tots els pous de 7.000 metres cúbics, que a la resta, a tot

Espanya, es poden fer sense permís però aquí no, des dels anys 60. És a dir, que el problema de l'aigua evidentment és un problema antic, i pot ser que l'aigua no es perd tota per un lloc, diuen pel meu poble, però el Partit Popular n'ha perduda molta. Ara el que hauríem de mirar és d'arreglar aquesta situació, i estam d'acord en què s'ha d'afrontar.

La proposta que en du la moció és una aposta simple, senzilla, jo crec que dins el sistema de mètode de resoldre els problemes del Partit Popular: necessitàvem aigua, la dúiem amb vaixells, ara necessitam aigua, idò una dessaladora. Nosaltres anam més en el sentit d'aquesta esmena presentada, és menys senzilla, no menys *epatante*, és ver, és més mala de vendre, en aquest sentit, però creim que és molt més racional que no intentar una solució quinze o vint vegades més cara, amb un problema d'energia, amb un problema de futur, amb un problema de consum, també, energètic, un problema de rebuig de les aigües salabroses que tornen a la mar i un problema que, a més, no resol les extraccions. Pensem el que succeeix a Eivissa on, al cap i a la fi, una dessaladora infrautilitzada el que provoca és que, com que el preu de la dessaladora és més alt, les pagesos extreuen més aigua i la venen en camions, la venen en camions. Jo no crec que això molesti molt el Partit Popular perquè tenia moltes ganes d'agafar tots els pous agrícoles de Sencelles i Binissalem i vendre l'aigua, vendre l'aigua. Nosaltres creim que tampoc aquesta no era una bona solució.

El primer que destacaríem de l'esmena presentada és que s'emmarca dins un pla hidrològic, no és que sigui el Pla hidrològic que a nosaltres ens entusiasma, però jo tampoc sense tenir cap entusiasme per la programació quinquennal ni per l'economia planificada, pareix que és raonable estudiar els temes, i una vegada analitzats, crear un escenari d'arreglar i d'afrontar-los amb garanties de futur. Jo li demanaria al portaveu del Partit Popular on és aquesta inversió de la dessaladora que vostès proposen, després de tots aquests estudis i tot aquest truí, jo no l'he trobada, els 74.000 milions de pessetes, a Mallorca, els 74.000 milions de pessetes que s'han de fer d'inversió, d'alguns dels quals nosaltres compartim plenament, perquè en pèrdues d'aigua de les canonades, n'hi ha devers 12.000, bé, n'hi ha en moltíssimes de coses, les Edars terciàries perquè tot es pugui regar amb aigua depurada, nosaltres hi estam plenament d'acord, hi hauria matisos amb els quals tal vegada no hi estaríem d'acord, però amb moltes d'aquestes coses que aquí es diuen hi estam d'acord, sabem que el pla no està aprovat, però el podríem anar implementant, per ventura, no sabem per què no està aprovat, tampoc, però, on és aquesta solució?

Per tant, nosaltres comprenem que és molt més intel·ligent intentar actuar sobre la gestió de la demanda, hi ha casos, com apuntava la consellera a la interpel·lació, com el de Campanet, del qual ens sentim orgullosos, tot i que és anecdòtic a nivell d'aquesta zona pels habitants de té Campanet, però tot i que augmentàs moltíssim el consum per habitant i malgrat hagi augmentat la població, el consum total de metres cúbics és el de fa deu hores, per una gestió que hi ha hagut.

Com també ens hagués agradat que quant des de la Comissió Insular d'Urbanisme demanàvem, els del nostre grup, que a Mallorca, concretament en aquesta zona, que no es podien fer més desplegaments perquè no hi havia garanties de subministrament d'aigua, el Partit Popular es posàs a riure, la Comissió Balear de Medi Ambient ens digués que era un doi, que no es podia aturar mai un creixement de segones residències, parl, turístic, mi sempre li recordaré, Sr. Font, una cosa cabdal, per al nostre grup farem allò que calgui perquè els residents i les activitats econòmiques existents tinguin aigua, ens agradaria fer-ho d'una manera racional i cada vegada l'escenari ens va canviant, perquè Mallorca va canviant molt, implementant-se un model que qualcú altre ha dissenyat, però s'ha de reaccionar davant la situació i la realitat on un es troba. Però per a nous desplegaments, no calia, la Direcció General de Recursos Hídrics es va posar a riure, enviant-nos notes dient "treuran l'aigua de qualche banda", bé, jo crec que això no era una manera d'enfrontar el problema que tenien en aquesta zona nord.

Hi havia un tema que ens pareixia molt important de la discussió que vostès havien plantejat, que veig que ha desaparegut, que és el control dels pous. Hi estam completament d'acord, i justament aquí no hi és, creim que és molt important que aquests 40.000 pous que existeixen a les Illes Balears, aquesta manca d'inspecció, i demanaríem també al Govern que hi faci un esforç, que és delicat, que és complicat saber l'ús i saber quin ús se'n fa i quina extracció es fa, però creim que hi pot haver gent que està treient per damunt del que té autoritzat. Per tant, ens agradaria que hi hagués alguna mena d'augment en aquest sentit. No es diu res a la seva moció, ha desaparegut tota aquesta reflexió. Com tampoc no hi ha res de pèrdua de xarxes, de depuració terciària, ni d'estalvi en sistemes, perquè hi hagi estalvi en el reg agrari.

Jo, de la recàrrega d'aqüífers que parla l'esmena, ja li apunt a la Sra. Mercè que evidentment li donarem suport, però record que moix escaldat de treure aigua de ses Ufanès tem, i és evident que qualsevol fórmula que es tenguí en compte haurà d'estar molt ben justificada i molt ben garantida. Certament la manera en què s'ha actuat en aquest sentit fins al moment de sa Marineta, en el qual es va exigir i es va complimentar un nivell de rigor en l'explotació, molt superior del que hi havia hagut mai, creim que ens ha de tenir molt informats al respecte.

En qualsevol cas, tenint com tenim en aquests moments unes sortides que segons el Sr. Joan Pericàs i que veig que des de la Direcció General de Recursos Hídrics també admeten i d'alguna manera certifiquen, que en aquests moments estan sortint a la mar per s'Albufera, per un càlcul conservador, uns 12 milions de metres cúbics d'aigua, cosa que podria ser bastant més, per mor que en aquests moments hi ha una gestió més eficient dels aqüífers de la zona, crec que ens ha de fer pensar a tots, perdre aigua no interessa, no interessa, el que sí interessa és no captar-la abans que s'hagi perdut perquè aleshores alguns dels que hi viuen podrien sentir-se perjudicats.

També ens interessa de l'esmena comprometre la conselleria o el Ministeri de Medi Ambient que tot això que ja eren realitats

l'any 98, en facin qualque realitat l'any 2000, l'any 2001, i no totes l'any 2003. Que es comprometin amb les inversions que hi havia garantides i que no ens surtin amb caramels i amb fórmules que aquí hi ha un doblar, d'altra manera no n'hi ha cap. JO crec que aquesta fórmula de neocolonialisme, tan clarament explicitada pel Sr. Cañete, que jo crec que ens és absolutament d'aplicació, com apuntava la Sra. Mercè, creim que és el que nosaltres no podem, de cap manera, admetre.

Per tant, de la seva moció, nosaltres li agrairíem que aquest canvi d'actitud, de to signifiqui aprovar l'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista, creim que, d'alguna manera, afronta el problema des de molt més fronts i d'una manera bastant més racional, si no és així, com que entenem que la seva moció, la veritat, no té l'aigua clara, nosaltres no li donarem suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Alorda. Sr. Font, por contradicciones.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Una persona d'aquí, un diputat d'aquí, un grup en pla humil, amb un to tranquil, intentar arribar a un acord, posar un problema seriós, i vostès el tracten a bescollades. Clar, m'han tractat a bescollades, a bescollades. I es demostra, i sobretot quan ve d'Esquerra Unida, es demostra, Sr. Grosske, digui com ha de funcionar un comunisme modern, vostè ha fet el paper més trist que pot fer un parlamentari, dir que els ajuntaments no són llargs de mires, i que s'ha de mirar des dalt. Continu pensant (.....) no ha caigut vostè, que miraven des dalt i la gent es moria de fam, què fa comptes que perquè és d'Esquerra Unida o comunista és més sa que els altres? Llegeixi's el *Diari de Sessions*, és imperdonable el que vostè ha dit respecte dels ajuntaments, imperdonable, el que passa és que és un irresponsable i no se'n recorda del que ha dit.

Perquè convendria que tenguessin clares les coses. El senyor d'Unió Mallorquina, com sempre, té una figurera de mil dimonis, però quan és l'hora de la veritat no és al seu lloc, de figurar res, el batle d'Alcúdia, Miquel Ferrer, d'Unió Mallorquina "*señaló ayer a este periódico que tanto el Gobierno central como el ejecutivo balear están de acuerdo en la realización de esta desaladora para la zona norte, por lo que se prevé que en el verano del 2000 ya esté en funcionamiento*". És a dir, aquesta persona, com a diputat que ha estat aquí l'únic que ha dut temes d'aigua aquesta legislatura, no diguin més beneitures, diu al portaveu del PSOE i del PSM, benvinguts, però és que duim desset mesos aquí, i qui ha dut les coses d'aigua aquí, més que aquest grup i a través d'aquest diputat i algunes vegades a través del Sr. Cristóbal Huguet? Quan han vengut vostès aquí amb el seu model integrador?

Vostès somnien truites, i vostès, a mi no em preocupa que em diguin que hem de pensar en conceptes més globals, ja em va bé el que pensa la gent de vostès respecte del tema de l'aigua, se'n recorden de l'enquesta que han pagat vostès o hem pagat tots, què deia del tema de l'aigua? I vostès em diuen si jo he vengut aquí amb un tema petitó, no, no, aquí hem dut discussions d'aigua grosses, de tot, després més petites, i ara venim amb un tema concret, i és concret, i no el critiquin perquè siguin concret, què és que quan és petit no els va bé? Ja està bé!, ja està bé!

Senyora portaveu del PSOE, em treu aquí el Sr. Cañete i tal i qual, miri, me'n toc el nas, me'n toc el nas, em preocupa la situació de l'aigua a la zona nord de Mallorca, perquè aquesta és la meua i la d'aquest grup la responsabilitat, jo no som responsable de la cadira del president del Consell de Govern de Balears, ni som responsable de la cadira del president del Govern de Madrid, jo som responsable de dur els temes que toca, a mi que m'han designat l'aigua, a aquest grup, i aquesta és la meua responsabilitat. Quan no es tenen arguments, es contenen històries d'altres llocs, amolli i baixi a l'arena, digui'm tots vostès com és aquesta solució tan integrada que tenen, no saben per on hi van, que no se'n recorden que no volia dessaladores, la Sra Rosselló?, i n'ha hagut de fet, i que no volia gastar energia i les mòbils en gasten més, no se'n recorden vostès, d'això?, fan comptes que la gent és beneïta? La gent no és beneïta. I aquí resulta que hi ha un acord, un acord i es vol mirar de tirar endavant.

I el PSM, per a mi, no l'entenc, no l'entenc, no l'entenc al PSM, si el Sr. Matas deia allò en aquell *Diari de Sessions* es va equivocar, no està arreglat el problema estructural de l'aigua, però no m'ho torni a dir pus mai més, eh?, li he reconegut, perquè, si no, jo no m'aixecaria aquí, Sr. Alorda, a mi no em cauen els anells per reconèixer que hi ha situacions en què un es pot equivocar, vostè és "don perfecto", jo no, li dic per endavant. El tema de l'aigua és obvi que no queda arreglat amb el Pla hidrològic, i no em digui, perquè l'esmena no està dins el Pla hidrològic, no la hi veu, és que vostè sap que va a part l'oferta dels doblers de les dessaladores, o no se n'ha assabentat, vostè? Sí, vostè m'ha dit que no sap, dins el Pla hidrològic per a Balears, on aniran els doblers de les dessaladores, és clara l'oferta, és a part, és a part, Sr. Alorda, faci el favor, faci el favor, jo no em vull aficar amb el tema, i ho he dit, Sr. President, ho he dit, Sr. President del Parlament, Sr. President del Govern, ho ha he dit, no vull aficar i respecta la negociació que vulgui tenir el Govern de Balears i el Govern de Madrid respecte de com d'arreglar el tema de l'aigua, no m'hi vull posar, no vull dir "tron que s'ha de fer això", consta al *Diari de Sessions*, l'únic que he dit és "a la zona nord hi ha una gent que està d'acord, no podríem estar d'acord tots en aquest tema?", i hi ha aquesta situació que es du aquí i no es vol aprovar.

I després -ara que ha vengut el Sr. Nadal, d'Unió Mallorquina-, perquè vostès mai no són al seu lloc quan toca, no em parlin de figurar, perquè si algú té figurera són vostès, ja està bé!, ja està bé!

El batle d'Alcúdia, que és una persona de cap a peus, senyor, i que té paraula, aquest senyor ha estat dient el que havia de dir aquests dies, i jo no he sortit cap vegada, i troba que no és legítim poder dur això aquí quan hi ha un acord de sis ajuntaments? Escolti, el batle d'Alcúdia, Miquel Ferrer, ha assenyalat a aquest diari que tant el Govern central com l'executiu balear estan d'acord amb la realització d'una dessaladora de la zona nord, no és ver?, idò són mentiders els periodistes que escriuen això, què vol que li digui, Sr. Nadal?

Miri, vostès ho tenien molt fàcil avui, molt fàcil, jo he vengut aquí tranquil, he vengut aquí amb ganes d'un acord, he vengut aquí perquè la gent de la zona nord, i em recriminava el Sr. Alorda, al final, els desastres que ha fet el PP durant setze anys, tal i qual, miri, Sr. Alorda, Alcúdia i Pollença, que és allà on ha crescut la demanda d'aigua aquests darrers setze anys, cap planejament no ha estat aprovat mai pel Partit Popular, mai, i ara que el president Antich és el president, què pot fer el president per aturar el de Calvià?, si resulta que allà, quan fan un pla el fan molt desenvolupista?, no té la culpa el president, tenen la culpa els governants del municipi; a sa Pobla, Campanet, a Muro, a Búger, no hi ha cap problema d'aigua, perquè nosaltres som 10.000 o 5.000 o 3.000 com fa no 16 anys del PP, com fa 35 anys, Sr. Alorda, les du girades de peu, vostè, perquè els planejaments desenvolupistes no han estat fets pel Partit Popular a la zona nord ...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font. Vagi acabant.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Vaig acabant, Sr. President. Sembla mentida que quan pugem aquí no tenen altra història, ni altres disc, ni altre CD, ni altre cassette, ni altra pel·lícula que contar les coses d'enrera, i jo els cont una cosa que tenim ben davant, que és que la societat està preocupada, en general, però a la zona nord encara més, que els pous, de les anàlisis que vostè, Sra. Consellera de Sanitat, va poder fer al seu departament, se salinitzen, una forma d'aturar això és posar una dessaladora allà, no estic en contra, ho he dit ja, amb les altres solucions que es puguin donar, vostès el que tenen és, no ho sé, o que no s'entenen, perquè jo no m'he volgut posar amb les negociacions, Sr. President, vostè no era aquí, no m'hi he volgut posar perquè entenc que és legítim, però de la mateixa manera que és legítim que un president de comunitat autònoma defensi als seus convenis què vol per a la seva comunitat autònoma, també seria legítim que un parlament respectàs i votàs a favor del que pensen sis ajuntaments que hi estan d'acord.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Deduesc del to de la intervenció que no accepten l'esmena presentada.

Sr. Alorda, no correspon, és un torn de contradiccions que li corresponia ...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sr. President, em sent contradit en els meus arguments, directament, li deman un torn de contradiccions.

EL SR. PRESIDENT:

Si li obr un torn de contradiccions, n'hi hauré de donar un altre al presentant de la proposta.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Vostè ordena el debat i farà el que consideri oportú, però jo m'he sentit directament contradit, i si després tanca el Sr. Font sense contradir, em semblarà molt correcte.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, li don tres minuts per contradiccions.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sr. President, miraré d'ajustar-m'hi. En primer lloc, precisar al Sr. Font que no duen 17 mesos, duen 17 mesos i 16 anys, per tant, és important perquè en aquesta cambra ha existit també el Grup Popular durant molt de temps, i convé que se'n recordi. I clarque li repetiré, no se'm sulfuri ni em faci de Boris Izaguirre, li tornaré a repetir el tema, " el tema de l'aigua és un tema que, efectivament, està resolt, i ens han dit 37.000 milions de pessetes efectivament gastats, realitzats" -parl del 98, també, no li he volgut treure el 83, ni el 84, ni el 85, perquè tothom té una història, però sembla que vostès només tenen història.

Miri, quina solució tenim?, era la gran interpel·lació. Jo li vull recordar que hi ha un pla hidrològic que, com a mínim analitza tots els problemes, un d'ells el de la zona nord, i preveu una sèrie de solucions, una bona part d'aquestes solucions són les que nosaltres volem implementar per tot el problema, Sr. Font, i vostè em diu "és que hi ha una oferta de fora", un pla és per resoldre un problema i ho mira des d'una manera holística, no és que hi hagi un pla amb unes inversions, i llavors de fora surten ofertes amb doblers, un pla és per resoldre-ho d'una manera integrada i lògica, i aquesta dessaladora no hi és, no hi és, facin l'esmena de posar (...) aquestes dessaladores per donar cobertura a 1.200.000 habitants a Palma, que presenta el Sr. Matas, i en parlarem, en parlarem, però avui aquesta no hi és.

Un altre element que li voldria dir, crec que realment ningú li dona bescollades, però la situació de colonització a la qual sotmet el Govern central en qüestió de carreteres, en qüestió

d'aigües i llevant la sobirania a aquest país respecte de les seves decisions, crec que els hi hauria de donar vostè a ells, les bescollades, i em dirà "jo no som de ningú", què vol dir que no és de ningú?, vostè va darrera les mateixes sigles, i vostè no (...) responsabilitat, i jo parl, a més, d'un ministre, parl del Partit Popular i dels seus representants a les Illes Balears, i vostè no se'm renti les mans ni em vulgui rentar la cara amb aigua bruta. Crec que és important que a això vostè hi posi mà, i és clar que sí.

Les dessaladores no arreglen el problema de les extraccions, Sr. Font, ens ho ha demostrat Eivissa, vendre, treure aigua dessalada a 150, 200 pessetes la tona i, en canvi, treure-la de l'interior de l'illa per un duro, 10 pessetes, 12 pessetes d'un pou, vol dir que tothom treure aigua i la vendrà a camionades, això vol dir, Sr. Font. No és tan clara, no, la cosa. Jo crec que l'interessant i l'intel·ligent és afrontar la lògica.

Els ajuntaments el que volen és que els solucionin el problema, a mi em sembla molt raonable, és evident que han tengut tota una sèrie de compromisos i han tengut tota una sèrie d'actuacions urbanístiques, avui no les debatrem, però el que volen és que els ho resolguin, si algú els ve amb una vareta màgica i els diu "no hi ha edar terciari, no hi ha solucions d'altre tipus, però hi ha aquesta dessaladora", s'hi aferren, perquè qui es nega no mira de quina aigua beu, senzillament s'hi aferra. I, per tant, jo crec que el que hem de fer entre tots és resoldre-ho, no oblidar la història perquè cadascú n'és hereu, però, de totes maneres, a partir d'aquí i amb un plantejament, jo diria, de més de llarga durada i de mires, que no aquest senzillament conjuntural i oportunista, resoluem el problema de l'aigua que, efectivament, i amb això coincidesc amb vostè, d'haver-n'hi, n'hi ha.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Se sent contradit?

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, un poquet, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Tres minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Miri, Sr. Alorda, jo som del Partit Popular i no renunciï a ser del Partit Popular, però jo aquí avui he pujat en nom d'aquest grup, intentant d'una interpel·lació respecte de la zona nord, fer una moció. No despistin el conill, Sr. Alorda, és legítim el que he fet jo avui, no em conti històries.

Segona qüestió. Jo sé que a vostè li costa haver de parlar d'aigua, perquè el plantejament de vostè i el Sr. Sampol, de l'any 93, res a veure té amb el d'ara, i l'entenc, i crec que és

intel·ligent, i crec que té devora ajuntaments que hi fan costat i que no encenen el foc, que seria molt bo de fer, cosa que tal vegada feien vostès l'any 93, i jo no ho faig, perquè som responsable d'això. Jo i tot aquest grup, perquè quan parl jo o parla un altre company, parla el Partit Popular, ho ha de tenir molt clar, Sr. Alorda.

Una altra qüestió. Vostè em diu que amb la dessaladora no aturam les extraccions, mentida, aquí hi ha el director general, hi ha la consellera, hi ha instruments fàcils per aturar-les, el que passa és que s'ha de voler aturar, ja ho veu, s'ha de voler aturar. Mirin, vostès tenen la possibilitat de tornar enrera la canonada d'aigua que va trobar un ajuntament al Sr. Cerdà (...), i per què no l'han aixecada a la canonada d'aigua?, si ho hagués fet el PP, em veig el Sr. Sampol, jo, el me veig i tendria raó, i per què no l'han tornada enrera, per què no s'han reposat a un lloc de domini públic aquestes coses? Perquè estan fermats de peus i mans, i saben que la realitat de les coses, quan es governa, és distinta, és distinta.

Una altra qüestió. No em parlin de reutilització, vostès han tengut 700 milions de pessetes enguany per a projectes, i no n'han presentat ni un a Madrid per a reutilització d'aigües depurades, projectes i doblers consignats, ho va deixar preparat l'antic conseller d'Agricultura. A més, jo no vull entrar dins aquest debat, podem dur un debat, si volen, de política general de l'aigua i reutilització i tot això, i *allí donde las dan las toman*, eh?, *allí donde las dan las toman*.

Clar, i vostès volen despistar el conill davant un acord que hi ha, unànime, d'una mancomunitat que està d'acord a fer una dessaladora, i a mi em perdonarà el Sr. President del Parlament, el Sr. President del Govern va dir que estava d'acord que hi hagués la dessaladora, és tan difícil, si anam al Consolat de la Mar, a Presidència, i el president diu que -per cert, jo no hi vaig anar, hi va anar el tinent de batle-, diu que sí, "estic d'acord que l'hem de fer", és tan difícil avui que tots diguem que estam d'acord que l'hem de fer?, és tan difícil? Que és senzilla això?, sí, però això és el que entén la societat, el que no entén són les coses embullades, i joestic content que vostès actuïn així, perquè d'aquests temes els que s'examinaran seran vostès, el 2003, no serem nosaltres, d'aquesta qüestió concreta, i jo crec que vostès tenen l'oportunitat. I a mi em sap greu que hi hagi gent que hagi vist només la darrera part de la intervenció, parl de polítics, perquè veurien que el to de la primera intervenció ha estat un to per anar de la mà amb aquests temes i per poder exigir, amb aquests temes, però aquí, s'ha dit de tot a aquest grup. A la gent quan li poses un micro, de vegades se li encalenteix la boca, ...

(Remor de veus)

I a mi el que m'agradaria, Sr. Alorda, Sr. Alorda, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, el seu temps ha acabat.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab, tal vegada se m'ha encalentic la boca, també.

EL SR. PRESIDENT:

El seu temps ha acabat.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Però jo ho reconec, no som tan perfecte com vostès. Sr. Alorda, no sé què m'ha dit al principi, de qui em semblava a no sé qui, jo no tenc temps, perquè faig feina, de veure la televisió.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Procedeix, substanciat el debat, ...

No, Sra. Amer, ja no hi ha més intervencions, el debat s'ha substanciat, hi ha hagut un diputat que s'ha sentit contradit, un altre que s'ha sentit contradit, i no hi ha més intervencions. Procedeix la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la moció presentada, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que hi votin en contra, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Vots a favor, 28; vots en contra, 31. En conseqüència, queda rebutjada aquesta moció.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 4476/00, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a previsió als pressuposts generals de l'Estat per a l'any 2001 de la col·laboració amb les Illes Balears en el "Fons de rehabilitació d'espais turístics de les Illes Balears".

Pertoca ara el torn de proposicions no de llei. La primera és la 4476, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a previsió als pressuposts generals de l'Estat per a l'any 2001, de la col·laboració amb les Illes Balears en el fons de rehabilitació d'espais turístics de les Illes Balears. Per defensar la proposició, té la paraula el Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. La Ley 12/1999, de 12 de diciembre, de medidas tributarias, administrativas y de función pública y económicas, creó formalmente el fondo de rehabilitación de espacios turísticos. Con posterioridad, ha tenido entrada en este parlamento el proyecto de ley del impuesto sobre estancias en empresas turísticas de alojamiento, destinado a la dotación de un fondo para la mejora de la actividad turística y el cuidado del medio ambiente que, como su propio nombre indica, cambiará y

ampliara la finalidad del fondo creado por la Ley de medidas tributarias, si ésa es la voluntad de esta cámara.

Por medio de esta proposición no de ley, pretendemos que el Gobierno del Estado incluya una partida de 10.000 millones de pesetas en los presupuestos generales del Estado, como colaboración en la dotación del fondo. La cuantía de 10.000 millones tiene sentido en que la aportación del Estado sea semejante a la que se prevé por recaudación de la ecotasa, aunque esa cuantificación, insisto, no es lo esencial en esta proposición no de ley. Al presentarla, obviamente, era difícil saber si se substanciaría su debate en este pleno con anterioridad a la aprobación de los presupuestos del Estado, y por ello se cuantificó, pensando más en los ejercicios presupuestarios del 2002 y en adelante. De hecho, considero que para el presupuesto del 2001, sería quizá suficiente una partida de unos 2.500 millones de pesetas, ya que la ley de la que llamamos ecotasa, probablemente entre en vigor a mediados del año próximo, y su recaudación en el primer año, no será posiblemente óptima por obvias razones metodológicas.

De hecho, el Partido Socialista ha presentado una enmienda a los presupuestos generales del Estado, en el sentido de incluir una partida por ese importe, de 2.500 millones de pesetas, para esos presupuestos del Estado del año 2001. Pero creemos que este asunto, más allá del trámite de la enmienda que se ha presentado a los presupuestos generales del Estado, merece la atención de este parlamento y considero que merece un voto unánime favorable, a fin de que llegue al Gobierno del Estado cuál es el sentir de la totalidad de los ciudadanos de estas islas.

Entrando en el resto del contenido de la proposición no de ley, hace una semana, en este parlamento, se debatió la enmienda a la totalidad presentada por el Grupo Parlamentario Popular contra el proyecto de ley del citado impuesto, conocido como ecotasa, después de un largo debate, creo recordar, y si no es así que se me diga, que ningún grupo parlamentario se manifestó en contra del fondo para la mejora de la actividad turística y cuidado del medio ambiente, al menos esa parecía la parte del proyecto de ley en la que existía un amplio consenso. Parece que todos estamos de acuerdo en que la presión que nuestro sistema económico ejerce sobre el medio ambiente es al menos difícil de soportar y que resulta más que conveniente una importante inversión que garantice su cuidado.

El problema o, mejor, las diferencias entre los distintos grupos políticos de la Cámara, se centran en cuál debe ser la fuente de ingresos que debe nutrir el fondo, ya que especialmente el Partido Popular sostiene que los recursos para el fondo deben de venir de los presupuestos generales del Estado.

En la legislación estatal existe una norma que prevé de dónde se pueden obtener ingresos para el fondo que, definitivamente se llamará de mejora de la actividad turística y cuidado del medio ambiente, y la encontramos en el artículo 16 del régimen especial de las Illes Balears. Dice así este artículo:

“Atendiendo a las especiales condiciones de insularidad del territorio balear, el Gobierno del Estado y el Gobierno autónomo de las Illes Balears establecerán, dentro de los programas estatales previstos para infraestructuras, una adecuada priorización para la ejecución de inversiones en materia de carreteras, obras hidráulicas, protección del litoral, costas y playas, parques naturales e infraestructuras turísticas”.

Este artículo, pues, prevé dos cosas, primero, que exista una coordinación entre el Gobierno del Estado y el Gobierno autonómico, y segundo, que el dinero necesario se obtenga dentro de los presupuestos estatales para infraestructuras, es decir, dentro del presupuesto del Estado. De modo que lo primero, para habilitar fondos es que existan reuniones entre el Gobierno del Estado y el Gobierno autonómico. Y no las hay. ¿Por qué no las hay?, por una sencilla razón, porque al Gobierno del Estado no le interesa para nada lo que se le diga desde Baleares, porque respecto de nuestras islas se sigue la tesis de que cuanto peor, mejor, que cuantos más problemas sucedan, cuanto más descontento se provoque, mejor lo tendrán de cara al próximo proceso electoral. Y, en segundo lugar, porque el presupuesto nacional se utiliza para favorecer exclusivamente intereses partidistas.

Recuerden, señores y señoras, cómo, tras las elecciones autonómicas se utilizaba el presupuesto público para lograr pactos para gobernar, en las autonomías, y cómo se publicaba en periódicos, el 11 de julio del 99, cosas como las siguientes: “la oferta que realizó el Partido Popular hubiese supuesto una inversión que rondaría los 100 millones para Baleares”, “el Gobierno central se comprometía al desarrollo del régimen especial”, si conseguía gobernar él, claro, “que permitiría un incremento en la financiación de Baleares”, en aspectos concretos entre las islas y el continente, especialmente por lo que respecta a mercancías, “así como la compensación con inversiones públicas”. Y otro periódico recogía que “el presupuesto anual de las Baleares”, en caso que gobernara el Partido Popular aquí, “pasaría a ser de 250.000 millones y una financiación suplementaria de 100.000 millones en inversiones en cuatro años”.

Todo eso es lo que se decía. No solamente en Baleares, también en Aragón, recordemos, que se ofrecieron, que se sepa, 120.000 millones de pesetas para obras hidráulicas, y en León 230.000 millones en inversiones en la provincia, para evitar una moción de censura contra el alcalde popular. Así como se ha utilizado el presupuesto del Estado para obtener ventajas partidistas, haciendo ofrecimientos y pagando, cuando ha llegado el caso, ahora se utiliza el presupuesto del Estado de forma partidista negando el pan y la sal a aquellas autonomías que se han salido del cesaropatismo aznariano.

Por ello, el Gobierno del Estado se niega de forma continuada a mantener reuniones con el gobierno autonómico para atender las obligaciones financieras que establecen un régimen especial que cada día parece más inútil de lo que en un principio creíamos. ¿Cuál ha sido hasta ahora el resultado de las innumerables solicitudes que se han hecho por parte del Govern para conseguir reunir las comisiones mixtas o las reuniones de cooperación que prevé el régimen especial de

Balears? En la anterior legislatura nacional, únicamente un ministro contestó al Gobierno nombrando los miembros de su departamento en la correspondiente comisión mixta, y fue cesado, se trataba del Sr. Pimentel, o dimitió. Al iniciarse una nueva legislatura, se reclama, entre otros, el 28 de abril del 2000, al ministro Matas su colaboración, el 31 de mayo del 2000 se le vuelve a reclamar, el 21 de julio del 2000 se le vuelve a reclamar, para que se lleve a cabo una reunión donde se establezcan y se instrumenten los mecanismos de cooperación para el desarrollo de lo establecido en el artículo 16 del REB, nada que decir, todavía se espera la respuesta del ministro de Medio Ambiente que tiene la competencia sobre gran parte de las infraestructuras a que va destinado el fondo.

El ministro de Medio Ambiente ha menospreciado de forma lastimosa tanto al gobierno legítimo de esta comunidad autónoma como al REB, una norma de la que tan orgulloso estaba y que ha contribuido a demostrar que vale para bien poco.

Y, ¿qué sucede con los responsables de turismo, que también tienen responsabilidades en esta materia? Algo más de sensibilidad demostraron que el Ministerio de Medio Ambiente, al menos llegó a haber una reunión de la comisión mixta de turismo y sector náutico, el 12 de enero del 2000, proponiéndose una serie de actividades inversoras de carácter turístico y medioambiental, directamente relacionadas con el ámbito turístico, un conjunto de proyectos que abarcaban 49.000 millones de pesetas. Nada más se ha sabido. Bueno, una cosa sí, y es que, dada la importancia del sector turístico en nuestro país, por Real Decreto 557/2000 se ha eliminado la Secretaría de Estado de Turismo y se ha reconvertido en la Secretaría de Estado de Comercio y Turismo. Y luego, el silencio.

Esto es lo que ha dado el REB hasta ahora con respecto a esta materia: cero. Y no es porque el Gobierno del Estado no tenga dinero disponible, al menos si hemos de creer a los responsables del Partido Popular, porque cada dos por tres están anunciando que las Baleares están perdiendo miles de millones por no presentar proyectos al Estado. Ahora es la ocasión de demostrar que esos millones que se dice que se pierden no son millones virtuales, simples hologramas de ruedas de prensa, que cuando te acercas se vuelven transparentes y no están. Como decían los arbitristas del siglo XVII al hablar del oro de América, esa riqueza parece tesoro de duendes que el viento que lo trae lo lleva, como los millones Matas, tesoro de duendes; se prometen pero nunca se ven dónde están. Así que nuestra última esperanza de conseguir financiación del Estado para el fondo es probablemente el buen fin de esta proposición no de ley. Mejor dicho, nuestra penúltima esperanza, porque la última tal vez lo sea la enmienda presentada por el Partido Socialista a los presupuestos generales todavía en tramitación.

Con la aprobación de esta proposición no de ley y su remisión al Gobierno del Estado se agotará la posibilidad de colaboración del Gobierno del Estado en el fondo, porque no creo que haya nadie tan ingenuo en esta sala que crea que en el proceso de negociación de la financiación de las

comunidades autónomas se va a mejorar de forma específica la financiación de Baleares en el tema que tratamos hoy aquí. En ese proceso, en el acuerdo de financiación de comunidades autónomas, si alguna comunidad autónoma sale mejorada en su financiación sólo lo será aquella que pueda ser titulada o destacada como entre las llamadas muy fidelísimas, tal y como sucedía en la España del antiguo régimen, porque es lo que sucede hoy en día, que solamente se atienden a determinadas comunidades autónomas y no a las que han votado contrario al PP.

Si esta proposición no de ley merece el voto favorable de esta cámara y si el Gobierno central hace oídos sordos a la misma, habrá quedado absolutamente claro que la única esperanza de conseguir fondos para la mejora de espacios turísticos y el cuidado del medio ambiente está en nuestras propias posibilidades, que tendremos que seguir financiando nosotros, pero ya no más solos, porque contaremos con la ayuda de nuestros visitantes gracias a la iniciativa del Govern balear, del Govern de les Illes Balears, y a la voluntad de este parlamento.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Grups que vulguin intervenir? Sr. Buades, en nom del Grup Mixt té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, nosaltres valoram molt positivament la presentació d'aquesta proposició no de llei del Grup Socialista perquè torna a tocar un punt que creim important, que és la corresponsabilitat de l'Estat, de l'estat central, amb l'estat autonòmic a l'hora de finançar inversions necessàries en benefici del benestar de la població i del medi ambient. No ens cansarem, durant tota la legislatura, de parlar del fet que, efectivament, independentment de qui governi a una banda o a l'altra, Madrid no compleix la seva part de responsabilitat d'ajudar aquelles comunitats autònomes com la nostra que tenen especials problemes en matèria d'infraestructures, per exemple, turístiques o ambientals, ha de complir la seva part de responsabilitat i no ho fa ni ara, ni fa deu anys, ni fa vint anys, i això és un problema estructural que, si no el resollem, ens acabarà rebotant com ens rebotava contínuament en aquest parlament. Abans parlàvem d'una dessaladora a la zona nord de Mallorca i també hi havia un problema pressupostari, a part de l'ambiental; ara parlam d'això i al final sempre parlam del mateix, del fet que, com que tenim pocs diners, hem d'acabar recorrent a fora per demanar-los.

Ens agrada aquesta proposició no de llei perquè parla d'insostenibilitat territorial. Ja està prou bé que el Partit Socialista ens digui al principi que tot està molt agreujat pel desenvolupament insostenible d'aquest territori, de les seves particularitats mediambientals. Això és un avanç; és una cosa que no vèiem a l'altra legislatura, creim que hem de començar a demanar les coses pel seu nou i, efectivament, aquest territori

és insostenible i no podem finançar, diríem, una feina de rehabilitació ambiental si no tenim diners, i aquests diners no només poden venir de la cistella balear, sinó que han de venir d'altres cistelles.

Per altre costat sabem també, per la proposició no de llei, que la Llei de règim especial per a les Illes Balears diu en el seu article 16 que han de tenir prioritat dins els programes d'inversió estatals aquells que afectin les Balears en matèries com parcs naturals i infraestructures turístiques, i d'això efectivament, des de finals de l'any 98 fins ara, no n'hem sabut res; hi ha hagut dos exercicis pressupostaris i és una cosa que ens preocupa perquè també, com deia abans, suposa un incompliment dels compromisos legals que té el Govern de l'estat central a l'hora de finançar les Illes Balears.

Per altre costat la proposició no de llei ens parla del fet que això s'ha de lligar al projecte d'impost turístic, d'impost sobre estades hoteleres en habitatges legals, i creim que és important que les coses que fa el Govern poc a poc vagin tenint relació unes amb les altres, és a dir, que això és complementari a aquest projecte d'impost, i en aquest sentit ens pareix bé que el resultat final sigui que un mateix instrument comenci a col·lectar i a gestionar d'una manera unitària tot allò que en teoria va a la mateixa finalitat.

Afegiríem aquí que creim notar que s'hauria d'ampliar això en futures intervencions a la necessitat que Brussel·les també -que com saben vostès Brussel·les, la Unió Europea, manca d'una política turística a nivell de la Unió- crec que seria important, ho dic com a membre d'Els Verds, seria important plantejar-se la necessitat de reclamar davant Brussel·les l'aparició d'un programa de finançament i avaluació de la rehabilitació ambiental de les zones més degradades a nivell turístic perquè desgraciadament a nivell d'Unió, com deia, no hi ha cap tipus d'iniciativa en aquest sentit.

Jo crec que té tres grans avantatges, aquesta proposició no de llei. Primer, aquesta corresponsabilitat que dèiem; nosaltres la milloraríem en el sentit de dir: "Bé, si Madrid hi participa, que hi ha de participar, hauria de participar també en la supervisió i en l'execució d'aquestes inversions"; això ho veuríem normal. La quantitat que diu el Partit Socialista creim que és negociable i vull recordar que en el darrer estat de la comunitat, a iniciativa progressista i d'Els Verds, es va aprovar que es faria per part del Govern una avaluació dels costos ambientals i socials del model turístic de les Balears, que pot servir per afinar aquesta xifra que proposa el Partit Socialista. Se suposa que aquest any tendrem un catàleg clar de quant ens costa aquest model turístic a nivell ambiental i a partir d'aquí serà més fàcil tant implementar finançament via impost turístic com els futurs ingressos derivats de l'aprovació d'aquesta proposició no de llei, la seva acceptació eventual a Madrid.

Per altre costat, un segon avantatge és que el règim especial per a les Balears pot tenir algun tipus de realització. És una llei sense estrenar que convindrà estrenar abans que es jubili, abans no es faci major. I en tercer lloc crec que és important recuperar un cert sentit institucional, és a dir, no és possible que ens barallem per política d'aigua, per política turística, per

política ambiental, per Cala Mitjana, per exemple, Madrid i Balears; no pot ser que el ministre de Medi Ambient, en aquest cas d'un partit però demà pot ser d'un altre, i els ministres d'aquí de Medi Ambient o de Turisme es barallin per coses que més o manco tothom faria però que, com que es posen la medalla uns i no els altres, no es poden fer. Aquestes coses han de canviar, i han de canviar en favor d'allò que diu la proposició no de llei en el seu principi, i és que aquest model que tenim turístic és insostenible a nivell ambiental i que hem d'anar cap a una modernització ambiental de les Illes Balears, també en el sector turístic. Tot el que es desvia d'això va en detriment del rendiment del valor afegit turístic i va sobretot en detriment de la qualitat de vida a les nostres illes.

En aquest sentit, Els Verds garantim el nostre vot positiu a la proposició no de llei i estarem a l'expectativa de veure si el Partit Popular a Madrid és capaç de comprometre's a alguna cosa, és a dir, comprometre's a fer la seva part de la feina que, en aquest cas, és reconèixer que hi ha un problema ambiental gravíssim vinculat a l'ús turístic del nostre territori, que hi ha una llei en vigor, que és la de règim especial, que obliga a fer una part de la feina al Govern central i que ja és ben hora que aquest govern central posi la seva part de la feina.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Buades. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula el Sr. Ramon per un temps de deu minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. No utilitzaré els deu minuts, seré bastant més breu. Per donar suport a aquesta proposició no de llei feta pel Grup Parlamentari Socialista jo voldria començar utilitzant unes paraules del portaveu adjunt del Grup Parlamentari Popular, que va pronunciar en aquesta mateixa sala el passat dia 10 en el debat de l'esmena de totalitat a la Llei coneguda com a ecotaxa, i vull utilitzar aquestes paraules perquè pens que, encara que s'oposaven a l'ecotaxa, sí que reconeixien la necessitat que hi hagués importants aportacions dels impostos generals de l'Estat per als temes turístics i mediambientals de les nostres illes.

Bé, deia el Sr. Flaquer que s'oposava a l'ecotaxa "a partir de la posició del nostre grup i del nostre partit, que creu que efectivament són necessaris fons per a actuacions mediambientals i de regeneració de zones turístiques i d'estímul al sector primari en aquestes illes. Estam convençuts -seguia ell- que aquestes actuacions i aquestes inversions són necessàries per mantenir la competitivitat de la nostra principal indústria". Bé, reconeguda aquesta necessitat d'inversions, després parlava del tema dels impostos i parlava de l'IVA, i afirmava textualment que aquest impost indirecte, aquest IVA que va cap a Madrid i no torna, "en podem parlar, d'això, i ens

tendrà, -diu- repetesc, al seu costat; entenem que aquesta és una via i una alternativa vàlida per aconseguir aquests recursos”.

Bé, idò ens trobam davant una iniciativa que va en aquesta línia, és a dir, que una part dels impostos que es recapten en aquestes illes i que, com tots sabem, a causa del gran dèficit de la balança fiscal retornen en molt petita proporció, idò una part d'aquests impostos per aquesta via també venguessin, de tal manera que hi hagués una contribució dels nostres visitants al manteniment de les infraestructures necessàries i del medi ambient, però també hi hagués una aportació de l'Estat, que recapta molt a les nostres illes i que es reinvertís aquí.

Aquesta proposició va en aquest sentit i, a més, utilitza un instrument que en el seu moment se li va donar molt importància, que és el que havia de resoldre pràcticament tots els nostres problemes, que era allò que en el seu moment s'anomenava règim econòmic i fiscal especial, que al final va quedar una mica més descafeïnat i es va quedar simplement en règim especial per a les Illes Balears, però que no ha tengut un desenvolupament. Per tant, seria bo, més aviat seria imprescindible, aquest desenvolupament i que encaixassin dins aquest règim especial les aportacions que l'Estat hauria de fer a la nostra comunitat.

Quant a la xifra que aquí es dóna, idò és discutible com qualsevol altra, aquesta aportació en concret que es diu, però curiosament hi ha una coincidència amb el que es deia també que es deixaria de recaptar pels que no pagaríem l'ecotaxa. Per tant, com a mínim per aquí se li veu una lògica, encara que, ja dic, seria perfectament discutible si la quantitat és exactament aquesta o pot ser una altra.

Nosaltres esperam des del nostre suport com a grup a aquesta proposició, ho esperam perquè consideram que és just i que enllaça amb preocupacions manifestades per tots els grups d'aquesta cambra, que això surti per unanimitat. Això seria molt bo perquè donaria més força negociadora davant les autoritats de Madrid. En qualsevol cas estam convençuts que si no hi ha la unanimitat, hi haurà una majoria suficient per aprovar-ho aquí i que amb temps, i amb dificultats, i amb lluites, i amb pressions, i amb negociacions, i com faci falta, a la llarga aconseguirem que s'apliqui perquè és una qüestió de justícia.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. En nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Unes breus paraules per dir que el nostre grup donarà suport a aquesta proposició no de llei que en el fons no és més que un clam perquè a la fi el Govern de l'Estat doni compliment a la Llei de règim especial, tantes vegades reclamada en aquesta cambra. Aquest reclam que vol fer el Parlament de les Illes Balears perquè s'habiliti una partida

pressupostària per a finalitats turístiques, per a rehabilitació d'espais turístics, és en compliment de l'article 16 d'aquesta llei de règim especial.

Hem vist en moltes ocasions i en molts de debats en aquesta cambra que hi ha hagut aquesta exigència del compliment d'aquesta llei. Hem vist fins ara que tots els balls de xifres que ens han donat són com a cants de sirena. Ara fa un moment, en el punt anterior, també el que deien era que hi havia hagut promeses d'inversions en infraestructures hidràuliques, la qual cosa també figura dins l'article 16, i en carreteres i altres coses, però la veritat és que no hem vist un duro fins a aquests moments. Creim que ja és hora que l'Estat compleixi amb la seva responsabilitat de solidaritat amb les Illes Balears, les Balears són molt solidàries amb la resta de l'Estat, i per tant és just i necessari que s'habilitin aquestes partides pressupostàries.

El fons de 10.000 milions de pessetes és una xifra negociable, entenem que és un punt de partida. Ara bé, de moment hi estam d'acord com a punt principi de negociació, però sí que voldria deixar clar per part del meu grup és que possiblement, potser no ho he entès bé, però ha semblat en un moment determinat de la intervenció del Sr. Diéguez, i fins i tot també en el plantejament i en l'exposició de motius d'aquesta proposició, que fa una paral·lelisme entre l'impost de l'estada als establiments turístics i aquest fons. A mi m'agradaria que quedàs ben clar per part del nostre grup que donam suport a aquesta proposició no de llei com a mesures complementàries, no substitutòries d'aquest impost.

Per tant, que quedi clar que el nostre grup dóna suport i ja reclamam d'una vegada que aquesta llei del 98 es compleixi, com a mínim en alguna de les mesures, ja que n'hi ha moltes que haurien d'estar complimentades i encara no n'hem vist cap ni una. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. En nom del Grup Popular té la paraula el Sr. González Ortea per un temps de deu minuts.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras diputadas y señores diputados, lamento profundamente que no esté aquí en este momento el presidente del Gobierno, que no esté presente en la cámara, que es algo que viene siendo habitual, yo creo que demasiado habitual, pero en fin, no tiene nada que ver con el asunto en concreto que tratamos hoy. Digo que lamento que no esté el presidente del Gobierno, pero sí puedo dirigirme a los miembros que están, que los supongo enterados de las conversaciones o de la conversación que tuve, larga conversación, por cierto, hace aproximadamente un mes con el presidente en relación con los temas de financiación de la comunidad autónoma y, en concreto, con el desarrollo de la Ley de régimen especial de Baleares.

En aquella ocasió crec que estúvimos los dos de acuerdo en la necesidad de impulsar y de activar esa ley y las determinaciones de esa ley de régimen especial de Baleares.

Fundamentalmente hablamos, en primer lugar, de la activación de los convenios existentes, uno de ellos el célebre convenio de carreteras que hoy ha vuelto a salir aquí, convenio en el cual nosotros venimos sosteniendo que lo importante, si se pretende su modificación, es poner de relieve exactamente cómo se quieren modificar; no basta decir que se quieren hacer desdoblamientos porque, en materia de carreteras, los desdoblamientos no significan más que eso, que se aprovecha una carretera existente, pero no significa nada en cuanto al tipo de carretera; como muy bien sabe el conseller de Obras Públicas, que me escucha, un desdoblamiento puede ser una autopista o puede ser una carretera convencional, igual que una carretera nueva puede ser una autopista o puede ser una carretera convencional. Por consiguiente en Madrid, para cambiar el convenio, necesitaban en primer lugar asegurarse de que lo que se pretende hacer aquí es algo, en primer lugar, conocido, y en segundo lugar que responde a las condiciones técnicas, jurídicas y económicas que requiere el Estado para las carreteras.

Respecto a este tema en concreto el presidente me hizo saber -después lo dijo a los medios de comunicación y, por consiguiente, no es ningún secreto- que él mismo pensaba visitar al ministro de Obras Públicas para ver la situación exacta en que se encontraban las determinaciones del convenio, por consiguiente después ver cómo se impulsaba la modificación del convenio. Nosotros dijimos que, pese a no estar de acuerdo con determinados planteamientos que hace el Gobierno en esta materia, que sí estábamos de acuerdo con la mejora de la red y, por consiguiente, que no habría problemas por nuestra parte en apoyar cosas concretas que efectivamente significaran una mejora de la calidad de nuestras vías.

Hablamos también de otros convenios, el convenio de aprovechamiento de aguas depuradas para regadío. Antes el diputado de mi grupo, el Sr. Font, en la proposición anterior o en la moción anterior se refería a él, un convenio que no está desarrollado por parte del Gobierno de la comunidad autónoma y que nosotros indicamos la necesidad de desarrollar, porque se está perdiendo dinero sin que haya aparentemente ninguna razón para que eso se así. Se comprometió, por cierto, el presidente a desarrollarlo de inmediato, a base de mandar lógicamente los proyectos correspondientes al Ministerio de Agricultura.

Un segundo mecanismo para mejorar la financiación de la comunidad y, en concreto, desarrollar la ley de régimen especial era el de firmar convenios nuevos. Ahí viene el tema tan debatido ya de los convenios de obras hidráulicas, un convenio que está también pendiente definitivamente de firma en alguna de sus partes, en otras está en tramitación ante el Consejo de Ministros, pero que evidentemente estaba entonces, y yo no sé si todavía lo está, en manos de la comunidad autónoma, del Gobierno de la comunidad autónoma decidir exactamente lo que quiere. La propuesta del protocolo de Madrid contenía tres aspectos distintos: el convenio

hidráulico de los célebres 21.000 millones -parece que ése no había mayor problema- dónde se contemplan cosas como el torrente de Manacor, el desarrollo de las obras de Formentera, la ampliación de la desaladora de Palma, el tema de las aguas que hay que traer de *sa Costera*, etc.; ese parece que el único problema que tenían era un problema burocrático de llegar al Consejo de Ministros, y creo que llegará próximamente.

Había después otros dos apartados: uno, el controvertido tema de las desaladoras, sobre el cual creo que el Gobierno de la comunidad y, en definitiva, sobre todo los partidos que lo sostienen no han llegado a un acuerdo concreto, ahora mismo hemos tenido la oportunidad de ver que algo en lo que parecía haber un acuerdo total, incluso hacía gestos el presidente del Gobierno, el Sr. Antich, de que naturalmente estaban de acuerdo en la desaladora de la zona norte, sorprendentemente se vota en contra de una propuesta que es lineal y que no tienen detrás ningún secreto, ni ninguna trampa, ni ninguna cosa extraña, pero sorprendentemente no se acaban de poner de acuerdo. Esa es una segunda parte; y hay una tercera parte, que es la correspondiente a toda una serie de actuaciones sobre las redes para interconectar, fundamentalmente en Ibiza y en la zona centro de Mallorca, una serie de cosas de agua. Bien, ese convenio está pendiente yo creo que de definición concreta y definitiva por parte del Gobierno de la comunidad, pero nosotros también ofrecimos nuestro total apoyo para cualquier actuación que hubiera que desarrollar desde el Parlamento o desde nuestra actuación como partido, como grupo parlamentario para, como digo, apoyarla.

Hay una tercera parte en cuanto a desarrollo de la Ley de régimen especial. La tercera línea de actuación es la de impulso de las comisiones mixtas. Ahora el diputado que presentaba esto en nombre del PSOE ha hecho referencia a esto. Es cierto que las comisiones, algunas de ellas no se han reunido todavía, otras sí, se han desarrollado en definitiva la de transportes de mercancías, la de pesca, la de agricultura, la de oferta turística y la de asuntos laborales; esas cinco se han constituido y reunido, pero es cierto también que quedan algunas otras pendientes, como son las contempladas en materia de náutica, de energía, de sanidad y de sociedad de la información. Nosotros vamos, y repetimos que estamos absolutamente dispuestos -así se lo hice saber al presidente del Gobierno y así tengo la satisfacción de decirlo a toda la cámara- estamos absolutamente dispuestos a apoyar cualquier cosa que se promueva desde este parlamento en el sentido de instar al Gobierno del Estado, si es que es culpa suya, el retraso en las reuniones o en el desarrollo tanto de los acuerdos como de la propia constitución de las comisiones que hagan falta.

Hace poco -también lamento, esta mañana estaba pero ahora veo que no el conseller de Hacienda- hace poco tuvimos una reunión, concretamente de la comisión de transporte de mercancías, precisamente para tratar de agilizar la situación, una situación y una comisión que llegó a unos acuerdos complicados de desarrollar, pero en la que pusimos toda la mejor voluntad, tengo que decirlo, tanto la administración de la comunidad, desde luego, como la administración del Gobierno central. Nosotros estuvimos físicamente y moralmente al lado de la mesa que nos correspondía, es decir, al lado del conseller

de Hacienda, yo tuve la oportunidad de estar, invitado por él por cierto, en esa comisión, y manifestarme absolutamente en el sentido de agilizar y de mejorar las cosas que los trabajos de esa comisión han dado lugar, y concretamente a la financiación y la subvención de todo un conjunto de mercancías, del transporte de esas mercancías entre las islas y el continente, y la península.

Por consiguiente en ese camino también estamos absolutamente, insisto, a efectos tanto de participar en esas comisiones como de participar en cualquier cuestión parlamentaria que se suscite y en la que nosotros apoyaremos sin ninguna duda el desarrollo, insisto, de estas comisiones y de estas cuestiones.

Quedan también, y finalmente, por concretar el cómo, pero hay otra cuarta línea de actuación dentro de este desarrollo de la Ley de régimen especial, que son las propuestas en materia de transporte ferroviario, de infraestructuras y de mundo rural, cosas que no se contemplan como comisiones concretas, pero sí se contemplan acuerdos entre el Gobierno de la comunidad y el Gobierno central para el desarrollo de estos temas. Nos brindamos absolutamente a colaborar en que esos acuerdos puedan fructificar si es que se necesita y se pide nuestra colaboración.

Por consiguiente nosotros mantenemos absolutamente nuestro compromiso, y aquí lo reitero, como se lo dije en su momento al presidente de la comunidad y en la rueda de prensa posterior a los medios de comunicación, mantenemos absolutamente nuestro compromiso.

Claro, lo que nosotros no podemos hacer es apoyar cantos al sol. Lo que nosotros no podemos hacer, y yo siento otra vez, debo repetir, que no esté el presidente del Gobierno para que pueda darme alguna explicación, es que se presente aquí, lejos de ir por esos caminos, por esas cuatro vías que están a ahí, más o menos atrasadas, en mejores o peores condiciones, con mayores o menores dificultades, pero ahí están y nosotros hemos estado cuando se nos ha requerido en esas vías, de repente se presenta aquí esto, un puro canto al sol, se coja a un diputado del Grupo Socialista para que salga aquí a pedir 10.000 millones; bueno, ahora dice que 2.500, porque en la proposición dice 10.000, pero ahora dice que es que en Madrid han pedido 2.500 so pretexto de que eso es lo que se pretende recaudar por el impuesto turístico durante el año 2001. ¿2.500? ¿Usted se lo cree, que va a recaudar 2.500, Sr. Conseller de Turismo? Es poco serio, ¿verdad?

Esto, ustedes..., yo les pediría que se pongan en el pellejo del ministro de Hacienda, porque yo me suelo poner en el pellejo de los demás cuando veo una cosa de estas, y me pongo en el pellejo del ministro de Hacienda y recibo una petición de la comunidad balear, del Parlamento de Baleares, en la cual me dicen que..., aquello del Gran Capitán: "Picos, palas y azadones, 10.000 millones", y además no para el año 2001, para años sucesivos, es *ad infinitum*, los 10.000 millones, es *ad infinitum*. O sea, que el Gobierno central, sea el gobierno que sea, en el futuro tiene que poner 10.000 millones de vellón encima de los presupuestos generales del Estado para mandar

a Baleares para un fondo turístico, cosa que ni el Gobierno del Estado conoce, ni nosotros tampoco, porque ni siquiera se ha debatido aquí. ¿Qué es el fondo turístico? ¿Qué destino tiene el fondo turístico? ¿No hay una comisión de ordenación turística en la cual usted, Sr. Conseller de Turismo, ha participado y también, por cierto, un diputado de nuestro grupo?, y usted ha entrado en conversaciones con Madrid, les ha presentado proyectos, alguno de ellos, por cierto, ha prosperado porque tienen proyecto de excelencia turística aprobado en Sóller. Me hace usted gestos de que poco; bien, quizá poco. Nosotros nos ofrecemos para apoyarle en todo lo que usted necesite si quiere más, ¿pero a usted le parece razonable pedir 10.000 millones de pesetas para que se vayan poniendo un año detrás de otro en los presupuestos generales del Estado para que se los manden a usted para que haga...? A usted; no sabemos si a usted, porque, claro, si la finalidad es la misma que se contempla en la Ley del impuesto turístico, en el Proyecto de ley que está en este momento en esta cámara, es para usted y para muchas cosas más. La finalidad no está nada clara, la finalidad es la que el gobierno de turno y en el momento adecuado, y en la circunstancia oportuna, considere mejor gastar el dinero.

¿A usted le parece, sinceramente, a ustedes les parece sinceramente que es razonable recibir una propuesta de este tipo el ministro de Hacienda en Madrid? ¿Dónde va a ir esta propuesta? ¿Dónde iría una propuesta que llegara del ayuntamiento..., pónganle ustedes el apellido que quieran, un ayuntamiento de las Baleares, que dijera que han debatido en el último pleno una propuesta de alguien y que han decidido crear un fondo para mejorar algo, extraordinariamente interesante y extraordinariamente útil para el municipio, pero que han decidido, por su cuenta y riesgo que ustedes, el Gobierno de la comunidad contribuya con 100, 500, 1.000, 2.000 millones de pesetas y que los ponga cada año en su presupuesto para mandar a ese ayuntamiento, para un fondo todo lo útil que ustedes quieran? ¿A ustedes les parece serio? ¿Dónde iría, la propuesta, señores consellers, si ustedes la reciben mañana de un ayuntamiento? ¿Dónde la guardan ustedes?, ¿dónde la archivan, la propuesta? En el mismo sitio que esta propuesta que van a aprobar ustedes hoy va a archivar el Ministerio de Hacienda.

A mi me parece que esto son ganas de tensar más la cuerda entre el Gobierno del Estado y el Gobierno de la comunidad, que por este camino vamos muy mal, este no es el camino adecuado, de ninguna de las maneras, el camino tiene que ser otro, el camino es limar asperezas, el camino no es presentar propuestas que no tengan ningún fundamento, ninguna base y que no puedan ser recibidas más que con una sonrisa de conmisericación.

Tiene, sin embargo, también un efecto negativo, otro efecto negativo: El año que viene debe acudir Baleares, como las otras 16 comunidades autónomas, a discutir una fórmula de financiación nueva. ¿Ustedes creen que es una buena tarjeta de presentación, cuando el conseller de Hacienda vaya, espero, espero y deseo, que con argumentos de peso, que es una buena fórmula de presentación y una buena tarjeta llevar una proposición como ésta, sin ninguna justificación ni ninguna

base? ¿Ustedes creen que se puede ir a discutir con las otras comunidades autónomas pidiendo miles de millones de pesetas nada más que porque aquí se nos ha ocurrido hacer un fondo y que tenemos muchas necesidades en materia medioambiental? ¿Les parece que ese es el camino?

Miren, yo creo que llegado a este punto, resultará muy interesante, no sé si procede ya, porque desgraciadamente con la substanciación del presupuesto aquí tendremos muy poco tiempo, pero parece evidente que se hace necesario un debate, un debate de importancia, una interpelación al conseller de Hacienda para que nos explique cuáles son los criterios con que este gobierno va a acudir a esa reunión de la comisión de política fiscal el próximo año para pedir la renegociación de la financiación de esta comunidad autónoma, porque si los criterios son estos criterios tipo Gran Capitán o tipo "Madrid nos mata", mucho me temo que vamos a ir, efectivamente, por muy mal camino y que vamos a conseguir muy poco. En eso no nos tendrán ustedes al lado, en lo otro nos tendrán siempre.

Nada más. Muchas gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Per contradiccions, vol intervenir el Sr. Diéguez? Té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Desde luego ha sido muy interesante este paseo por un cerro de Úbeda a otro cerro de Úbeda, desdoblamientos, cuando habla de desdoblamientos, creía que iban a desdoblarse ustedes ya y ponerse en el camino correcto, y que esas cosas que van diciendo por ahí que hay que pedir el dinero al Estado, al Gobierno del Estado, etc., etc., lo iban a aplicar de una forma efectiva aquí. No se han desdoblado.

Regadíos, otro cerro de Úbeda; convenio de obras hidráulicas, otro cerro de Úbeda; transporte ferroviario, otro cerro de Úbeda. Hasta que hemos llegado a los diez minutos donde me ha dicho que estaba usted cansado de apoyar cantos al sol, lo comprendo, porque son muchos años cantando al sol, muchos años los que han llevado.

Pero lo que más me preocupa, y uniéndolo a estos cantos cara al sol a los que hacía usted referencia, lo que más me preocupa es que me diga usted que el Ministerio de Hacienda cuando recibe, el Ministerio de Hacienda del Partido Popular, cuando reciba una resolución del Parlamento de las Illes Balears se va a reír, ¿ésa es la mentalidad que tienen ustedes, el respeto que tienen ustedes hacia las instituciones democráticas?, ¿es ése? Realmente es patético que suba a una tribuna de un parlamento a decir que de este parlamento se ríe su gobierno, porque un gobierno que se ríe de un parlamento no es un gobierno de todos, sino un gobierno partidista como le he dicho anteriormente, es una vergüenza.

Que me diga usted que no se ha debatido la creación del fondo, ¿y dónde estaba usted en el debate de presupuestos el año pasado?, ¿dónde estaba?, ¿mirando la silla del Sr. Matas, para que no se escapara?, ¿dónde estaba?, se debatió aquí, hay una ley que lo crea y ahora se ha presentado un proyecto de ley que lo mejorará y lo perfeccionará, se ha creado, si usted no se ha enterado, pues, le ruego que se entere, por favor.

Me dice que, finalmente, el REB no le parece serio, porque esto está en el REB, en el régimen especial de Baleares, el régimen especial de Baleares, además de las comisiones mixtas y de otras cosas que nos ha estado diciendo durante los más de diez minutos que ha durado su intervención, también prevé que pueda haber reuniones específicas, más allá de las comisiones mixtas entre el Gobierno del Estado y el Gobierno autónomo, para tratar temas como es el caso de éste, como es el caso de éste.

Que usted dice que van a estar a nuestro lado y que nos van a apoyar. Bueno, pues si quiere, haga un favor, llame por teléfono al Sr. Matas y dígame que se ponga cuando le llamen del gobierno autónomo, que se ponga, porque no hacemos más que enviarle cartas desde el gobierno autonómico para que se reúna, no para que dé nada, y no hace nada, sólo viene aquí a ofrecernos millones virtuales, millones holográficos, millones que cuando nos acercamos resulta que no están.

Nos dice que hemos de procurar limar asperezas, eso nos dice a las Baleares en este momento, que hemos de procurar limar asperezas con respecto al Gobierno central, cuando el ministro que, en teoría, es ese ministro que dice "soy el ministro de Baleares", etc., etc., ni siquiera nos contesta. Aquí no hay asperezas, Sr. González Ortea, aquí hay una agresión constante, organizada, pensada y de la que es principal cancerbero ése que llaman el ministro de Baleares.

Por eso le digo, Sr. González Ortea, le pido sobre todo una cosa, pueden votar ustedes a favor, en contra o como les dé la gana, en este asunto de la financiación del fondo turístico están ustedes en un callejón sin salida, porque van diciendo una cosa, van diciendo otra y se les van cerrando todas las puertas, y están en un callejón sin salida, están engañando a todo el mundo, diciendo que el dinero para este fondo tiene que venir de Madrid, tiene que venir de aquí y de allá, y ya no les quedan puertas por las que escaparse, sólo les queda el ventanuco de ese acuerdo de financiación donde saben que es imposible que Baleares tenga el trato específico que le permita superar todos los agravios que tiene en esta materia.

Por eso digo, Sr. González Ortea, le pido sobre todo que si habla usted con los de allá, les diga, tanto como se ofrece a ayudarnos, les diga que los acuerdos del Parlamento de las Illes Balears los respeten y, si quieren, los atiendan, pero por lo menos que los respeten, y también pido que desde aquí, desde esta cámara se respeten los acuerdos que se hagan y no se tomen a broma los acuerdos que se toman aquí, y que no se diga, por favor, porque esto es realmente difícil de aguantar, que los acuerdos de aquí dan risa al Gobierno de Madrid.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Procedeix ara la votació. Sr. González Ortea?

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. He sido contradicho, parece manifiesto que he sido contradicho.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. González Ortea. Tenim molts de punts per davant, no hi ha hagut contradiccions greus, ...

EL SR. L. GONZÁLEZ I ORTEA:

De verdad, diez segundos, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Deu segons.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Diez segundos nada más que para decir una cosa, Sr. Diéguez, y que no se la tome a mal. Sr. Diéguez, usted pidió la palabra por contradicciones, yo no le contradije a usted, yo lo que quise fue hablar con el presidente del Gobierno, porque habíamos acordado una serie de cosas y me parecía que haciéndole a usted presentar esto y hacer este papel, no lo hacía bien, era él al que me refería. Desgraciadamente, él tampoco tenía interés en escucharle a usted, por lo visto, y ha entrado ahora nada más a las votaciones.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sr. González Ortea, lamento que no haya aprovechado, que creía que iba a aprovechar este turno, para decir que las decisiones de este parlamento le parecen respetables, que es lo que tendría que haber dicho aprovechando este turno externo, este turno extraño, mejor dicho. Quisiera que aprovechara cualquier oportunidad que tenga para decir que sí, que le merecen un respeto, y no aprovechar para dirigirse al presidente del Parlamento cuando tiene un debate conmigo.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez.

Procedeix la votació, demanaria a les senyores i als senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei, que es posin drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que hi votin en contra? Moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Resultat de la votació: vots a favor, 31; vots en contra, 28. En conseqüència, queda aprovada la proposició no de llei 4476, presentada pel Grup Socialista.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 4480/00, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a rebuig al Projecte de llei de modificació de la Llei Orgànica sobre els drets i les llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

Passam a la següent proposició no de llei 4480, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa al rebuig al projecte de llei de modificació de la Llei orgànica sobre els drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social. Per defensar la proposició no de llei, té la paraula el Sr. Portella, en nom d'Esquerra Unida.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats. He de corregir el president del Parlament, en el sentit que som portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, i en aquest sentit puj a la tribuna a defensar aquesta proposició no de llei que hem presentat ...

(Remor de veus)

..., si em permeten usar el nom curt, sobre la Llei d'estrangeria, tant l'actual com la prevista modificació, i crec que és oportuna aquesta presència i aquest debat, però d'aquí a pocs dies es començarà la tramitació parlamentària al Congrés de Diputats de la modificació de l'actual llei.

He de partir de dos principis. Primer, que la idea que els actuals fluxos migratoris tenen com a causa principal la necessitat de treballar, tant per part de l'estranger que arriba, com l'interès en aquests treballadors per part del país receptor. I també, a l'hora de valorar el contingut de la reforma proposada pel Govern, hem de partir de la idea i el compromís que els drets humans són universals.

Només una lectura sobre els aspectes més importants de la reforma, ens presenta un clar retrocés sobre la llei aprovada fa un any, és cert que aquella llei la va aprovar el PP de mala gana, per no rompre un consens que, fins i tot els anuncis de modificació van provocar, entre d'altres motius i circumstàncies, la dimissió d'un ministre; i també perquè no disposava de la majoria suficient per fer avançar una llei diferent, més d'acord amb els principis que defensaven llavors.

És cert que va anunciar que en el cas de disposar de majoria absoluta, en unes noves eleccions, modificaria aquella llei per introduir-hi les variacions que no va poder fer llavors, per tant hem de dir que és cert que han acomplert amb la seva promesa. No van prometre, això sí, que es paralitzaria l'aplicació de la ja aprovada, com ha succeït, de fet, durant l'any 2000. El cert és que la nova llei proposada pel Govern espanyol no suposa res de nou pel que fa a la regulació dels fluxos migratoris, no reduirà la importància de les vies irregulars d'entrada, amb el risc a la vida que suposen, sinó que se centra, sobretot, en dificultar l'accés posterior a la legalitat administrativa.

¿Quins són els aspectes més destacables, perquè són molts i el temps és curt, d'aquest retrocés? Jo en destacaré alguns, no tots. En primer lloc, es treuen drets i llibertats dels estrangers continguts a la llei actualment en vigor. A l'article 3 de la reforma, se sosté que els estrangers residents gaudiran dels drets i llibertats reconeguts al títol I de la Constitució, i afegeix que serà en els termes establerts pels tractats internacionals, per aquesta mateixa llei i pels que regulin l'exercici de cadascun d'aquests. La modificació imposada suposa un notable retrocés. El punt bàsic de la reforma, que afecta la posterior determinació de drets i llibertats, és en aquest sentit. En aquest article, ja per començar, s'ha canviat el títol que dona peu al contingut de tota la llei, si abans es deia "igualtat amb els espanyols i interpretació de les normes", ara es dirà "drets dels estrangers i interpretació de les normes".

La universalitat és un dels distintius dels drets fonamentals, per tant estam davant un clar retrocés, ja que pressuposa que els estrangers no són iguals als espanyols en allò que es refereix als drets bàsics atorgats al títol I de la Constitució. Això no significa que les lleis espanyoles deixin de regular els mecanismes i requisits per a l'exercici de cadascun d'aquests drets, tenint en compte l'especificitat dels ciutadans estrangers, però com a regla general, hauria de mantenir-se que els estrangers gaudiran a Espanya de tots els drets reconeguts al títol I de la Constitució, en igualtat de condicions que els espanyols, sense diferenciar la situació administrativa de la seva permanència a Espanya.

Presenta també una limitació al dret de llibertat de circulació, la llibertat de circulació restringeix als estrangers legalitzats, amb limitacions introduïdes en la reforma per a suposats estats d'excepció i setge, com preveu la Constitució, però també introdueix aquesta reforma la limitació individual per raons de seguretat pública, que s'ha d'establir pel Ministeri d'Interior. El concepte de seguretat pública és molt ampli i, per tant, molt discrecional. Nosaltres defensam i defensàvem que en tot de seguretat pública, s'hauria de parlar d'alteracions de l'ordre públic, molt més concret i no tan discrecional.

Presenta també una passa enrera pel que fa a la participació pública, aquest és, article 6 d'aquesta reforma, un dret constitucional reservat als ciutadans espanyols, si bé el text de la reforma, reconeix el dret dels residents a Espanya en els drets polítics de sufragi d'alguns residents en les eleccions municipals, però sempre en termes de reciprocitat, sense generalització. Aquest mateix article, i ho hem de reconèixer,

reconeix als estrangers empadronats, empadronats, el dret a ser escoltats pels poder públics.

Des del punt de vista eticopolític, així com des del punt de vista d'integració dels estrangers, la llei vigent que ara es pretén canviar, s'ajusta molt millor a la dinàmica i progrés actual dels drets humans a alguns països europeus, així hem de recordar com a Holanda, Irlanda, Dinamarca, Suècia, ha estat reconegut el dret, aquest dret de votar dels estrangers a les eleccions municipals, i en altres països, com França, Bèlgica, Itàlia o Alemanya, s'han donat passes importants en aquesta mateixa direcció.

També presenta, la reforma, un retrocés en el capítol de llibertats, llibertats de reunió, manifestació, associació, sindicació i vaga. A la llei vigent es reconeixen aquests drets per a tots els estrangers que es trobin a Espanya, per a tots, mentre que a la reforma prevista únicament s'atorga als estrangers que s'hi trobin legalment. És així, quan el títol I de la nostra constitució ho reconeix per igual a totes les persones. En aquest sentit es tracta, creim, d'una clara limitació d'aquests drets i impedeix la seva defensa per part dels irregulars que treballen en economia submergida i són víctimes indefenses de l'explotació.

Igualment es perden drets en qüestions clares de drets socials bàsics: assistència sanitària, educació, treball i habitatge. Sobretot en educació es produeix una limitació important, si bé es manté el dret a l'educació bàsica, no passa igual amb la no obligatòria, la superior o la universitària, i així es permet l'accés al sistema públic de beques i ajudes únicament als estrangers residents, ni tan sols es contempla en situacions d'irregulars que siguin legalitzables. En aquest mateix àmbit, no contempla l'accés a l'educació infantil. Aquest plantejament crida l'atenció en comparar-ho amb la llei vigent, que reconeix el dret a l'educació a tots, residents o no. Aquest, el dret d'accés a tots els nivells del sistema educatiu és un dret que s'ha de contemplar des de la perspectiva de la integració personal i social dels immigrants en particular, en atenció a la necessària convivència intercultural i des de l'aportació positiva que els immigrants realitzen al territori que els acull.

També passam enrera en el dret al treball. Partim de la certesa que no només posseeixen aquest dret els estrangers autoritzats a treballar, com diu l'article 10 de la reforma, sinó tots els estrangers al marge de la seva situació legal, com diu la llei actual. Si el mateix text de la reforma, article 29, al punts 3 i 7 parla d'irregulars relegalitzables, no se'ls pot prohibir treure el dret de treballar, fonamental per sobreviure. D'altra manera, s'estarien creant les condicions per a una explotació de la mà d'obra irregular dins el marc de l'economia submergida.

També el dret a la seguretat social es retreu, ben igual que el dret a l'habitatge, exclusivament plantejat per als estrangers residents, per tant, legalitzats, però no per als no legalitzats, per als irregulars.

Una altra rebaixa dels drets contemplats a la llei vigent que es preveu en la reforma, és el de reagrupament familiar. L'article 16 atorga el dret a la vida en família i a la intimitat familiar, només als residents, com si els irregulars no el tinguessin. Açò, creim a Esquerra Unida i Ecologista, que és un dret de la persona que res no té a veure amb la seva situació administrativa, com en tots els altres casos, en aquest mateix article només es reconeix als residents el dret a reagrupar-se amb ells o amb els familiars reagrupables, que significa una clara limitació.

Igualment podríem parlar sobre el dret a l'assistència jurídica. Al projecte de reforma es limiten els estrangers residents i s'exclouen els irregulars. El Defensor del Poble, hem de recordar, té interposat un recurs d'inconstitucionalitat a aquest punt.

Es crea també indefensió als estrangers sense recursos econòmics, que són realment els que pateixen les polítiques en relació amb la defensa dels drets humans. Si es tenen diners es pot pagar una defensa, una assistència jurídica, si no, no. I aquesta indefensió amb què es trobarà la majoria constitueix, de fet, una discriminació per raons econòmiques. Per altra part, l'estranger té només aquests drets d'assistència mínima.

Igual podríem parlar sobre la prohibició de l'entrada a Espanya que, segons el text de la reforma, si el comparem amb la llei original, actualment en vigor, es restringeixen molt més i poden establir a discreció de l'administració, pures mesures a discreció de l'administració, i també sobre la residència permanent, que és una altra de les grans passes enrera d'aquesta reforma. Si a la llei en vigor, dos anys de permanència al nostre país eren suficients per procedir a una situació de legalització, ara, amb la nova proposta del Partit Popular, serà necessària una permanència mínima de cinc anys. Lògicament, són matemàtics els nombres, és una passa clara endarrera.

Per això, aquest Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista ha presentat aquesta proposició no de llei, de rebuig al projecte de modificació de la llei orgànica sobre els drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, que té quatre punts.

Un primer punt, al qual he fet menció de passada, quan he començat, ha estat denunciar l'incompliment de la llei en vigor. El Govern la va aprovar, la majoria del Partit Popular la va aprovar de mala gana i, per tant, ha fet el possible per no aplicar-la, i en aquest sentit ha incomplert del tot el que preveia a la mateixa llei de l'entrada en vigor del reglament d'aplicació. Sense el reglament, com saben vostès, una llei queda a mig camí.

També proposam que el Parlament denunciï la divulgació massiva de notícies negatives sobre la immigració, que criminalitzen aquesta realitat social, criminalitzar els immigrants com es fa amb la generació de notícies i la profusió de segons quines notícies, no solucionarà el problema, no solucionarà una realitat social que és molt diferent de la que ens vol presentar els immigrants com un perill real o potencial i se'ns amaga una

realitat com la que són persones que cerquen l'única possibilitat de supervivència al nostre país o a Europa.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Portella, vagi acabant.

EL SR. PORTELLA I COLL:

El tercer punt fa referència al canvi d'orientació política d'immigració per part del Govern de l'Estat i, en aquest sentit, és una referència explícita a aquesta proposta de modificació de l'actual llei en vigor, aquest tercer punt, aquesta proposta de modificació de l'actual llei en vigor, perquè recuperi el consens que va tenir fa un any, fa dos anys, amb les organitzacions socials i organitzacions polítiques, i s'arriba a aquell punt, però en cap moment que no s'avanci en aquesta modificació.

I, en quart lloc, que el Parlament de les Illes Balears assumeixi el compromís de lluita clara per a unes lleis, una organització social i un model de convivència basat en la interculturalitat. En aquest sentit, és una referència a nosaltres mateixos com a Parlament, com a poble, i al nostre govern que és qui ha d'executar les polítiques que del Parlament puguin emanar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portella, en nom d'Esquerra Unida i Ecologista. Grups que vulguin intervenir? Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Quin temps tenc?

EL SR. PRESIDENT:

Tres minuts.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En aquests tres minuts que se'ns concedeixen per poder fixar la nostra posició, volem dir que ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buele, perdoni, però té deu minuts, li he dit tres perquè anam escurçant, té deu minuts.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo, com que em sols prendre les coses massa seriosament, quan sent el president que em diu tres minuts, m'ho crec, i a posta així actuu, però com que crec que l'absència o presència major o menor de diputades o diputats no recta ni afegeix importància al tema i nosaltres creim

que aquest és un tema important, ens agradaria fer-hi algunes observacions.

El ponent, el presentador, el portaveu que m'ha precedit, que ha presentat aquesta proposició no de llei, ha començat dient que defensava l'oportunitat d'aquest debat parlamentari en aquest parlament, i nosaltres hi estam d'acord, creim que és un bon moment per fer aquest debat en aquest parlament. No només pel que ell ha dit respecte que es tracta que properament al Congrés de Diputats serà un tema a tractar, sinó sobretot perquè aquest parlament, el Parlament de les Illes Balears, aquesta comunitat autònoma, per ventura és una de les que pot cridar més fort al conjunt de l'Estat espanyol, en relació amb com hauria de ser la legislació de l'Estat en matèria del tractament de la gent estrangera que ve a establir-se en aquest territori, per una raó molt simple, que crec que tots els diputats i diputades comprenen molt bé, perquè deu ser a una de les comunitats autònomes on té major incidència el fet que hi hagi la voluntat d'establir-s'hi per part de gent estrangera.

Davant això, nosaltres donam ple suport a la proposició no de llei que presenta davant aquesta cambra el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, estam d'acord a rebutjar aquest projecte de llei que pretén modificar la Llei orgànica sobre drets i llibertats d'estrangers i la seva integració social, volem recordar que es tracta d'una llei orgànica que es va aprovar per majoria el passat mes de gener, al Congrés dels Diputats, no fa tant de temps, i estam d'acord també amb els motius que ha exposat el portaveu que m'ha precedit.

Jo voldria recordar que aquesta modificació que es pretén fer al Congrés dels Diputats comporta uns retalls molt significatius dels drets fonamentals de les persones estrangeres, molt més que la mateixa llei aprovada el mes de gener, i a mi m'agradaria recordar que, des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, ja vàrem considerar limitada, limitada, la incidència positiva d'aquella llei d'estrangeria que, tot i valorada positivament, la consideràvem insuficient. I jo voldria recordar que el mes d'abril de l'any 2000, d'enguany, recent estrenada aquesta llei que es vol modificar ara, ja el president de la comissió europea censurava directament el Govern espanyol perquè deia "dur immigrants per treballar i llavors els rebutja en no posar els recursos necessaris per afavorir la seva integració i la seva equiparació en drets als ciutadans espanyols". És contradictori literalment, deia el Sr. Prodi, que Espanya reclami immigrants per suplir les mancances de mà d'obra i que després siguin rebutjats, hem d'exigir al Govern espanyol, com a tots els governs europeus, que sigui clar, perquè aquestes contradiccions existeixen, i s'han d'evitar.

Si això es deia amb una legislació que creim que era valorada i és valorada molt positivament respecte de la Llei orgànica del mes de gener, què no hem de dir d'una modificació que es pretén fer a la qual es rebaixen considerablement aquests aspectes?

En segon lloc, també, creim que aquesta modificació que es pretén passa a considerar aquestes persones estrangeres més com a objectes d'un expedient administratiu que no com a éssers humans capaços de ser tractats com a ciutadans amb

igualtat de condicions. Oblida, passa per alt o atén inadequadament, des del nostre punt de vista, aquella gent que sofreix els efectes més negatius que els provoca una burocràcia oficial de la qual en tenim coneixement directe, i per això incidia en la importància que pot tenir aquesta comunitat autònoma i aquest parlament amb la postura que adopti enfront d'aquesta modificació que es pretén. No és ni a cinquanta passes d'aquí con nosaltres som ara, gent que diàriament fa cua per aconseguir un permís de residència per a la qual cosa, Déu i ajuda, i no per a aquella gent que fa dies que ho intenta, sinó per a altra gent que, fins i tot, fa anys, més d'una desena d'anys, i la burocràcia administrativa impedeix solucionar un problema que, amb la modificació que es pretén, nosaltres creim que en lloc de millorar, encara empitjora.

I, finalment, com a grup parlamentari que ens consideram nacionalistes, ecologistes i d'esquerres, consideram que la integració lingüística, cultural i social de la gent estrangera, no es pot deixar de valorar ni de tenir present, i amb la modificació que es pretén, nosaltres valoram massa feble aquesta implicació de l'administració pública amb la integració lingüística, cultural i social de la gent estrangera que vol venir a viure entre nosaltres.

La política d'estrangeria, fonamentalment, és competència del Govern central, no en tenim cap dubte; la modificació legal proposada, tampoc no en tenim cap dubte, té arrels profundament insolidàries, i per això nosaltres ens apuntam a rebutjar-la.

Jo voldria concloure aquesta intervenció, que haurà superat els tres minuts, però que no haurà arribat als deu, reclamant de les diputades i dels diputats aquí presents i dels que no hi són, també, que intentem posar-nos dins la pell d'una persona estrangera, molt més que el que ens convidava a fer el portaveu del Grup Parlamentari Popular quan parlava que ens havíem de ficar dins *el pellejo* del ministre d'Hisenda. Jo demanaria que ens posàssim dins la pell d'una persona estrangera que vol establir-se en aquestes terres, i que llavor valoràssim si és més positiu el que figura a la llei del mes de gener o el que figura a la modificació que es pretén fer. És per això que jo crec que tots els grups parlamentaris presents en aquesta cambra estan en condicions d'haver de donar suport a aquesta proposició no de llei que ens ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. Sra. Sofía Hernanz, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, a pesar de que los portavoces que me han precedido en la palabra han hecho un hincapié de forma extensa en el contenido que debiera o no debiera tener esa reforma de la Ley

de extranjería, y dado que las propuestas de acuerdo de la proposición no de ley no entran tan a fondo en lo que es o en lo que debería ser esa reforma, yo basaré mi intervención en un análisis o en un enfoque del hecho migratorio de forma más amplio, y luego concretamente en las propuestas del grupo de Izquierda Unida y Ecologista.

Debemos tener en cuenta que el Informe mundial de las migraciones del año 2000, elaborado por la Organización Internacional de las Migraciones y presentado en Ginebra en este mes de noviembre, asegura que las políticas restrictivas en materia de inmigración, practicadas por los países de la Unión Europea, durante los últimos años, han provocado la disminución del número de inmigrantes instalados legalmente, pero han aumentado considerablemente la cantidad de personas que entran clandestinamente en nuestro territorio. En España se calcula que 150.000 personas trabajan de esa manera, sin embargo, es evidente que estamos abordando una cuestión capital para nuestro futuro, a pesar de que en nuestro país todavía no es excesivo el número de inmigrantes, sin duda sí que será mucho mayor en los próximos años, y regular ese proceso, regular los problemas de integración y convivencia, evitar la explotación y encubiertas formas de neoesclavismo y hacerlo de acuerdo con nuestras necesidades y con nuestros compromisos comunitarios, debe constituir una prioridad política de primer orden.

Por otra parte, es evidente que la política de inmigración no puede limitarse a la discusión que suscita la actual ley de extranjería, siendo ésta muy importante, nuestra sociedad necesita un debate mucho más profundo para construir un nuevo pacto social que incorpore la realidad de la inmigración. Un pacto que refuerce los derechos y los deberes de la ciudadanía, como superadores de los de la nacionalidad y que apueste por la convivencia y por el mestizaje cultural. Sin embargo, evidentemente, en ese pacto también debe abordarse la cuestión de la Ley 4/2000, así como todas aquellas iniciativas políticas y legislativas que se están adoptando por parte del Gobierno y de la administración.

Pero en este momento creemos que los más importante y en esa línea de lograr un amplio pacto por la inmigración es no romper el consenso político y social logrado en la tramitación de la ley. Por lo tanto, y en tanto en cuanto se trabaja en foro parlamentario en la consecución de ese acuerdo, apoyaremos las propuestas concretas presentadas en la proposición no de ley por el Grupo Parlamentario de Izquierda Unida y Ecologista.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Hernanz, en nom del Grup Socialista. Sra. Aina Castillo, en nom del Grup Popular, té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular, com no podia ser d'una altra manera, votarà en contra d'aquesta proposició no de llei. La veritat és que aquesta és l'única manifestació coherent que he sentit des que ha començat el debat d'aquesta proposició no de llei en aquesta cambra, supòs que al llarg de la meua intervenció se'n temeran de per què ho dic.

Votarem en contra, no tan sols pel contingut de la proposició no de llei, del qual ja en parlarem, sinó també perquè és un acte de total i absoluta irresponsabilitat del seu grup parlamentari, Sr. Portella. És un acte d'irresponsabilitat absoluta, i li explicaré per què. A la tramitació al Congrés dels Diputats, ja ho ha dit la Sra. Hernanz, aquesta llei de reforma de la Llei orgànica 4/2000, ha estat objecte d'un ampli consens, ha estat tan ampli el consens que s'ha aconseguit, i bé, es debatrà ara, dijous, si no m'equivoc, va al Congrés dels Diputats, que es pot dir que és una llei, no del Govern de l'Estat ni del Govern del Partit Popular, aquest govern l'ha impulsada, però és una llei de tots els grups polítics que han participat en la seva elaboració, i, si no, vostès es poden llegir els diaris de sessions, tant de la presa en consideració de la llei, com del debat en comissió, on es varen debatre les esmenes.

El Partit Popular no s'ha intentat penjar medalles amb aquest tema, ni cap dels altres grups polítics, perquè aquesta llei ha estat fruit d'un pacte d'estat que vostès han romput, vostès l'han romput i vostès es volen penjar medalles, no sé per què, volen cercar interessos partidistes en lloc de defensar els drets dels immigrants. No sé per què ara ens vénen amb aquest text, fent un al·legat a favor dels drets dels immigrants, quan vostès han romput aquest pacte i realment el que fan és penjar-se medalles i cercar interessos partidistes. Han polititzat un tema que tots els grups polítics havien despolititzat.

Fins i tot li puc dir que el PNV, que també va presentar una esmena a la totalitat, com vostès varen fer al Congrés dels Diputats, al debat en comissió varen arribar a dir que, atesa la voluntat política del Govern de cercar aquest consens, fins i tot votarien abstenció o fins i tot podrien arribar a votar a favor d'aquesta reforma. A posta li dic que no són paraules, sinó que li estic demostrant uns fets.

Sr. Portella, qui fa política és vostè, no el Partit Popular, el Partit Popular l'únic que fa ...

(Remor de veus)

... fa política, vull dir, està polititzant el tema, perquè el Partit Popular i la resta de grups polítics, veig que el Partit Socialista en aquesta cambra no fa el mateix que fa a Madrid, l'únic que han fet és cercar el consens i fer feina per aconseguir el més àmplia possible per als immigrants.

I ara ja podem entrar dins el contingut d'aquesta proposició no de llei.

Aquesta reforma de la Llei orgànica 4/2000 és una resposta coherent al que s'ha d'entendre com una política d'immigració, tothomha coincidit, fins i tot el seu portaveu, el Sr. Frutos, que aquesta qüestió no és una qüestió d'aprovar simplement una llei, sinó que ha de ser fruit d'una política molt més àmplia.

Li explicaré les causes d'aquesta reforma -em sap greu, és que ara no estic molt bé, però bé-, les causes d'aquesta reforma principalment varen ser un compromís electoral del Partit Popular, que no fa falta li recordi la gran representació que va tenir a les eleccions general; també una convicció ferma de la seva necessitat fruit de l'administració d'estrangeria durant aquests darrers anys, i que la realitat del fenomen migratori superava en molt les previsions de la Llei 4/2000, juntament amb un referent principal que és el nou marc comunitari normatiu, que és integrat pel Tractat d'Amsterdam i pels acords que es varen prendre a la cimera de caps d'estat i de govern, celebrada a Amberes l'octubre del 99, on es va determinar que la política d'immigració havia de ser una política de la Unió i, per tant, homogènia i uniforme per tots els estats membres. Per tots aquests motius, vàrem impulsar el Partit Popular una reforma d'aquest tipus que ara vostès critiquen.

Podem anar paràgraf per paràgraf d'aquesta reforma, i els demostrarem que el que vostès diuen són paraules, en canvi nosaltres hem complert els objectius que ens vàrem proposar. Aquests objectius eren la integració i la convivència a la societat espanyola de tots els estrangers, la canalització dels fluxos migratoris i regular uns instruments més eficaços per combatre les màfies. I en aquest sentit basta mirar tot el text de la llei de reforma i veurem que els drets fonamentals, tant dels regulars com dels irregulars, es troben garantits, no els n'han llevat cap, els drets socials és una altra cosa, però drets fonamentals, cap. Així, tenim el dret a la llibertat, el dret a la ideologia, tutela judicial efectiva, assistència sanitària, educació obligatòria, assistència jurídica gratuïta i els serveis i prestacions socials bàsics.

Per altra banda, el PP també ha impulsat la reagrupació familiar mitjançant el text actual.

Per altra banda, també, el Partit Popular pretén proporcionar llocs de feina dignes per a aquests immigrants i aposta per una immigració regular, no vol tancar les fronteres, sinó que simplement vol que els immigrants que vinguin al nostre país, tinguin totes les garanties.

Ens acusen de defensar les màfies en lloc dels immigrants, en aquest punt li puc dir que també ha estat un tema on s'ha fet molta feina i s'ha aconseguit un ampli consens.

Per una altra banda, també ens critiquen el tema de la regularització, que està prevista a la llei, és una regularització que no habilita el Govern, sinó que és per llei, i si 'ha ampliat a cinc anys ha estat per coordinar amb les normatives europees, fins i tot a França són deu anys, per tant, no ens vinguin amb històries sobre aquest punt.

Per altra banda, també dins la política integral es preveu la creació del Consell superior de política d'immigració, integrat per l'administració de l'Estat, de les comunitats autònomes i dels municipis, per donar un impuls a la coordinació dels poders públics.

I, per acabar, també el ministre, a la presa en consideració d'aquesta llei, va anunciar el programa Greco, que és un programa global de regulació i coordinació de l'estrangeria i la immigració i que es desenvoluparà en més de vint accions estructurades en més de setanta mesures concretes.

Per tant, no vinguin aquí i ens diguin que el Partit Popular criminalitza la immigració i que vol passar el *rodillo*, perquè precisament el *rodillo*, nosaltres que tenim el suport popular, no ho hem fet a Madrid, vostès, si de cas, ho fan aquí i no tenen el mateix suport popular.

Per tant, dir-los que Esquerra Unida ens està demostrant, una vegada més, que queda, sempre, com un partit extraparlamentari, que va al marge del que és realment el consens que s'aconsegueix a Madrid.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo, en nom del Grup Popular. Sr. Portella, se sent contradit, vol intervenir en torn de contradiccions?

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Jo m'he atracat a la tribuna i no he volgut parlar des de l'escó, per tenir de cara la Sra. Castillo, però ara quan mir l'escó, que sempre el tenc de cara, veig que se m'ha posat de costat, perquè ha canviat d'escó, així hagués estat millor al meu escó, perquè així la veuria de cara, i ara som jo que m'he de posar de costat.

Bé, Sra. Castillo, em volia posar de cara per dir-li que no estigui empegueïda de fer política, m'ha preocupat molt, quan ha dit vostè en to solemne, "el PP no fa política", no, no, "el PP no fa política" és el que ha dit, lògicament tots feim política, i ha d'estar contenta de fer política, tots hi estam, pensam que defensam el que creim just i a les persones que hem de defensar i de la manera que ho hem de defensar. I si ho feim d'aquesta manera, tots estam contents de fer política i en aquest sentit no se senti avergonyida pel seu paper, que és ben lloable, ben bo per a la societat.

Vostè ha dit que no podria ser d'altra manera que el PP votés en contra d'aquesta proposició no de llei, sí, sempre pot ser d'una altra manera fins que no es pren la decisió, tot sempre pot ser d'una altra manera i, en tot cas, no hem d'estar tancats a açò.

Diu també que hi ha irresponsabilitat per part d'Esquerra Unida de presentar aquesta proposta, ara no només és que la tenguem de banda, és que ni tan sols escolta el que li dic, Sra.

Castillo, no és que només la tengui de banda, és que no escolta el que li dic, i ja que debatem un tema i que vostè s'ha preocupat de defensar la postura del Grup Popular, crec que el respecte que jo he tingut escoltant el que vostè ha dit, se'l mereix aquest portaveu a l'hora que vostè escolti el que ell té a dir al Grup Popular, i açò sí que li deman que sigui així.

Diu que tenim irresponsabilitat en presentar aquesta proposta i que és una proposta que polititza la qüestió, bé, estam fent política, som un partit polític i defensam els interessos d'uns sectors, d'unes persones que creim perjudicades en els seus drets i llibertats i, per tant, ho feim d'aquesta manera. No és cap irresponsabilitat, jo he volgut fer la primera intervenció que he tingut sense entrar a analitzar subjectivament els perquè del Partit Popular, he fet una lectura de la llei i dels articles que reformen i com es modifiquin i de quina forma perden dret els estrangers irregulars al nostre país, a partir d'aquesta modificació de la llei que proposa el Partit Popular, però no he fet una lectura política de les intencionalitats i dels perquè i de les motivacions. Vostè sí que ha fet, ho tenia escrit en aquest discurs, ha fet aquesta lectura política de per què ho hem fet nosaltres, quan jo, ni tan sols ho havia dit, sinó que m'havia aturat en aquests punts i a explicar per què trobam negativa aquesta reforma, que creim que sí que reforma.

Vostè parla d'un consens, Esquerra Unida té tot el dret d'entrar o no entrar a un consens estatal, i Esquerra Unida no hi ha entrat, no em digui que som irresponsables, nosaltres defensam el consens a què es va arribar l'any passat, que va ser un consens, no només entre tots els partits polítics, sinó també amb les organitzacions socials, organitzacions d'immigrants, sindicats i tot el que seria el món, no només polític sinó social en torn de la immigració. Aquest és el consens que vostès van rompre a l'hora de presentar aquesta modificació. I li he dit, ho van dir a l'hora de presentar-se a les eleccions, van anunciar que ho farien si tenien majoria absoluta, i jo he reconegut que ho havien avisat, que no havien dit una altra cosa, i els ho he reconegut. Però vostès van presentar-se a les eleccions dient que romprien el consens que van tenir per a la llei d'estrangeria i que va suposar, entre d'altres coses, que se n'anés el ministre Pimentel, entre d'altres coses, que va també trencar el consens dins el Partit Popular en aquest tema. Açò és el que ha passat, vostè no justifiqui la ruptura del consens quan la ruptura del consens real va ser en relació amb la Llei 4/2000, aquesta és la veritat i nosaltres defensarem el que creim que són els drets d'aquestes persones maltractades al nostre país.

Aquí, davant la immigració hi ha dues mentalitats: una mentalitat que comprèn que l'evolució demogràfica de països com el nostre, i Balears és un exemple clar, cap a l'envelliment produeix una disminució de les persones en edat de fer feina, de produir, i que açò es dona amb concordança a la necessitat d'una major mà d'obra per dur endavant i mantenir el sistema productiu, amb els nivells que té en aquests moments. Davant açò hi ha una demanda de mà d'obra estrangera que arriba i que en el moment en què es posen les murades que s'han creat amb mils de milions a Ceuta i Melilla, en lloc de venir a peu, com venien fins ara, han de venir en pateres, i han de venir en

pateres organitzats per màfies, la màfia l'organitza la repressió, lògicament, i nosaltres deim, si aquesta llei afavoreix les màfies, afavorirà les màfies perquè no implica millorar les vies d'arribada, sinó que implica que hagin d'arribar fora d'aquestes vies, i l'única forma d'organització és a través de màfies. I per què afavoreix una certa manera d'entendre aquest problema?, perquè afavorirà l'ús d'aquests treballadors irregulars dins economies submergides, a uns nivells d'explotació que no serien possibles amb treballadors legalitzats.

Açò deim que són els objectius d'aquesta llei, aquesta visió positiva, que són necessaris els treballadors, que és necessari integrar-los, via llei, via normativa, i també culturalment, que açò és necessari, l'any passat, l'any 99, Universitat Pontificia de Comillas, el cost que va tenir l'Estat espanyol per tenir atenció amb els immigrants va ser 561 milions d'euros, el que va recaptar l'Estat espanyol en impostos d'aquests immigrants va ser 1.560 milions d'euros, per tant també és una aportació positiva a l'economia i al manteniment de les prestacions socials i del sistema de seguretat pública. Tot açò és positiu i ho sabem, que és positiu.

Per tant, al costat d'aquesta mentalitat ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Portella, vagi acabant.

EL SR. PORTELLA I COLL:

... hi ha una altra mentalitat que ho veu malament, que té por d'aquest flux migratori, que té por, perquè no s'expliquen els efectes positius que té per a l'economia i per a la mateixa societat. I; a més, encara que tengui por, aquest flux és un flux que ja no s'acabarà, que és així perquè és així, perquè s'ha construït el món d'aquesta manera. I posant traves, posant una llei repressiva, com és la modificació que pretén ara el Partit Popular, l'únic que faran no és aturar els fluxos migratoris, l'únic que faran és condicionar la legalitat d'aquests immigrants que arriben cada dia al nostre país, amb condicions molt pitjors de cada vegada i sempre víctimes de màfies i víctimes d'un circuit viciós d'economia submergida i de sobreexplotació.

Jo no crec que sigui aquest l'interès del Partit Popular, promoure la sobreexplotació, l'economia submergida, l'accés amb dificultats al nostre país, no crec que sigui aquest, però el resultat d'aquesta modificació trencant el consens del 99 amb tot, no només amb forces polítiques concretes, amb tot el món social i polític, és el que aconseguirà, i açò és el que li volem dir.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista.

Substanciat el debat, procedeix la votació, demanaria a les senyores i als senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei que es posin drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que hi votin en contra? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: vots a favor, 31; vots en contra, 28. En conseqüència, queda aprovada la proposició no de llei 4480, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista.

IV.- Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, del Projecte de llei RGE núm. 996/00, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears.

Entram al penúltim punt de l'ordre del dia, que és el debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei núm. 996, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears. El Govern demana la paraula per presentar el projecte de llei.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Jo crec que no és exagerar dir que avui, aquest parlament, viurà una fita històrica en el devenir històric de la nostra comunitat, en el devenir polític de la nostra comunitat.

En efecte, el projecte de llei del Consell Econòmic i Social és molt lluny de ser una qüestió important només des de la perspectiva de la Conselleria de Treball i Formació, és molt lluny també de ser només una qüestió important per al pacte de progrés i per al govern de progrés que es va constituir a les Illes Balears el 1999. El Consell Econòmic i Social és una figura homologable a d'altres figures semblants, el que avui aprovarem, homologable a d'altres figures semblants, que es troben arreu d'Europa, que sorgeixen els anys cinquanta, a recer, precisament, del procés de construcció europea, com una manera de construir aquesta Europa subsegüent a la Segona Guerra Mundial, és una figura present a la Constitució espanyola del 1978, és una figura present a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears des del 1983, fa desset anys, i és una figura, naturalment, que, en un àmbit més immediat, és recollida també en el Pacte per l'ocupació, la cohesió social i el foment de l'economia productiva que a principis d'any va ser signat pel Govern balear i els principals agents socials de la nostra comunitat.

I això és així perquè un consell econòmic i social és el marc més solemne dissenyat fins ara de participació democràtica de la societat civil amb la presa de decisions polítiques. Per tant, no és de cap manera exagerat dir que donar resposta a totes aquestes exigències estatutàries, constitucionals, polítiques, és efectivament donar una passa històrica per part d'aquest parlament el dia d'avui.

A la meua presentació, simplement procuraré posar èmfasi en tres o quatre característiques que crec que són molt

remarcables d'aquest projecte de llei i d'aquest consell econòmic i social que volem constituir.

Primera, s'ha cercat el màxim de protagonisme de la societat civil, no només en la seva autoregulació i el seu propi estatut jurídic, sinó fins i tot en la mateixa composició del Consell Econòmic i Social. Enfront d'altres possibles models, és un model on l'administració, com a tal, no hi és present, el Consell Econòmic i Social és un àmbit de i per a la societat civil. Hi ha tres grups que agrupen les organitzacions empresarials, un segon grup que agrupa organitzacions sindicals i un tercer grup, divers, que agrupa representants del sector agrari, del sector pesquer, de l'economia social, de la Universitat de les Illes Balears, d'associacions de consumidors i usuaris de les Illes Balears, de les entitats locals, d'associacions de protecció del medi ambient i una sèrie d'experts, cinc, tres proposats per cadascun dels consells insulars i dos proposats pel mateix Govern balear.

Des del punt de vista de la representació dins aquests sectors, jo apuntaria que és una llei valenta perquè, en definitiva, apunta directament, amb la representació d'empresaris i sindicats en aquest òrgan, allò que diu i a desenvolupar allò que diu l'Estatut dels treballadors i la Llei orgànica de llibertat sindical, no només com un mandat pel Reglament, sinó com un mandat de la mateixa Constitució, del Consell Econòmic i Social.

La segona qüestió que jo remarcaria és el màxim desenvolupament que hem volgut donar a les funcions possibles del Consell Econòmic i Social. És un consell econòmic i social que haurà d'emetre informe preceptiu, preceptivament, malgrat que lògicament no vinculant, sobre tots els projectes de llei que afectin matèries de caràcter socioeconòmic, laboral o d'ocupació a les Illes Balears, una formulació extraordinàriament ampla, inclòs naturalment el projecte de pressuposts de la comunitat autònoma. El Consell Econòmic i Social serà un àmbit on temes com la llei del comerç, per esmentar-ne una de molta actualitat, o la mateixa llei de pressuposts que debatrem al Parlament d'aquí a poc, hauran trobat un àmbit de reflexió, d'emissió d'informes, de propostes per part del Consell Econòmic i Social.

Amb caràcter facultatiu, el Consell Econòmic i Social ha de poderemetre informe sobre els reglaments que regulin aquestes matèries, disposicions de caràcter reglamentari, ja siguin decrets o d'altres, i, evidentment, aquells informes que amb la seva autonomia, el Consell Econòmic i Social trobi adient elaborar i emetre, sobre problemàtiques que, des del punt de vista dels integrants del Consell, s'opini que és important que s'estudiïn i que s'elevin propostes a les instàncies polítiques corresponents.

La tercera qüestió que m'agradaria remarcar, és la màxima amplitud que s'ha cercat en la participació, no només afegint als sindicats i a les organitzacions empresarials tots aquests sectors que abans he esmentat i que integren el tercer grup del Consell Econòmic i Social, sinó preveient una figura nova que cerca, insistesc, la màxima participació, la màxima presència de gent en les feines del Consell, com és la possibilitat d'obrir les

comissions de treball del Consell Econòmic i Social a entitats que ni tan sols són integrants del plenari del Consell Econòmic i Social. És a dir que, en determinades matèries i sobre els temes competència de les comissions de treballs, es podrà obrir, encara més, aquest consell econòmic i social.

Hi ha una quarta característica que no és intrínseca a la llei, però jo crec que és important remarcar, que és la màxima participació que també s'ha cercat en l'elaboració de la llei. És un projecte que neix en el marc de la Mesa de diàleg social a partir d'esborranys, propostes i debats que es tengueren en aquest àmbit, i que va trobar la ratificació de la Mesa de diàleg social, dia 4 de març del 2000, poc abans de la seva aprovació pel Consell de Govern. I també, dins el marc parlamentari, crec que denou esmenes que han estat presentades a aquest projecte de llei, també han estat objecte de debat i d'incorporació en una bona part del seu contingut, crec que s'han incorporat o consensuat o retirat catorze d'aquestes denou esmenes i, per tant, jo crec que és un projecte que ens ve precedit d'un ampli debat social i d'un ampli debat polític, com jo crec que era exigible de qualsevol llei, però molt especialment d'una llei que regula l'existència del Consell Econòmic i Social.

Pertant, jo, per acabar, i per ser breus, no em queda més que manifestar la satisfacció una vegada més per part del Govern, no només per una qüestió de prouja, que ja vaig esmentar a un anterior debat, és a dir, que les Illes Balears deixin sola Melilla, amb la medalla, entre cometes, de ser l'únic territori de l'Estat sense un consell econòmic i social, que ja està bé que sigui així i que sortim d'aquest escamot de dubtosa virtualitat, sinó per tres raons molt importants que exposaré breument.

Una, perquè jo crec que avui saldram, aquest parlament salda un deute que té amb la societat civil, i és un deute, a més, que el mateix Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, estableix i taxa, avui saldram un deute amb la societat civil.

Segona, perquè avui cream les condicions per tenir, a les Illes Balears, una societat civil més organitzada, més viva i més participativa que la que teníem abans.

Tercera i molt important també, perquè avui també cream les condicions perquè l'acció de govern a les Illes Balears estigui modulada, encara més, d'una manera més perfecta i més eficaç, pel diàleg social, modulada pel diàleg social i, en aquest sentit, amb majors possibilitats d'estar amb una real sintonia amb els interessos generals dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat.

Per aquestes tres raons, naturalment, demanaria a aquest parlament, que aprovàs aquest projecte de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball.

Presentada la llei, procedeix votar conjuntament el títol I i l'article 1. Demanaria als senyors diputats i a les senyores

diputades que votin a favor que es posin drets, per favor. Gràcies.

S'aprova per unanimitat.

A l'article 2 es manté l'esmena 1967, presentada pel Grup Parlamentari Popular. El Sr. Camps té la paraula per defensar-la.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. L'esmena 1967, nosaltres demanam la supressió de l'article 2 apartat i) que concretament fa referència a qualsevol altra assignada per llei, de totes aquestes funcions que es diu aquí, elaborar informes, estudis, emetre informes anuals, també elaborar i transmetre anualment tota la memòria i tots els suggeriments i observacions que facin referència a aquestes qüestions sociolaborals, elaborar el seu reglament i elaborar anualment la proposta de pressuposts, promoure i dur a terme iniciatives relacionades amb l'estudi i la difusió de matèries socioeconòmiques, nosaltres deim que el punt i) s'ha de suspendre, perquè "qualsevol altra assignada per llei", no entenem si es fa referència a aquesta llei, a quina llei, i no convé, per tant, afavorir la dispersió normativa, creim nosaltres.

Entenem que, en aquest cas, s'hauria d'especificar, que es detallés, que hi hagi una claredat més evident en aquest punt, no fos tan genèrica i que, realment, arrodonís amb quines altres funcions més aquí es podrien detallar. Per tant, creim oportú que a aquesta esmena 1967 que hem presentat, quedi anul·lada, suprimida en aquest paràgraf.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Grups que vulguin intervenir per fixar posició? Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. No podem estar d'acord amb aquesta esmena que presenta el Grup Parlamentari Popular, que pretén eliminar la referència que el Consell Econòmic i Social, a part de les competències específiques que vénen aquí designades, tindrà qualsevol altra assignada per llei, que és una expressió que sol venir a diversos textos legals i que, fins i tot, al projecte que en el seu moment va presentar, i després va retirar, el Grup Parlamentari Popular de Consell Econòmic i Social, a l'article 3.2, ja proposaven "qualsevol altre assumpte que per precepte exprés d'una llei hagi de consultar al CES"; ara hem tengut un canvi de posició que no l'entenem, i nosaltres defensam que es mantengui el text amb aquesta referència, tal com ve. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Altres grups que vulguin intervenir? Idò procediríem a la votació de l'esmena del Grup Popular.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de l'esmena del Grup Popular, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Resultat de la votació: 27 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. En conseqüència queda rebutjada d'esmena.

I procedim a la votació de l'article 2.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstinguin? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: Vots a favor, 31; abstencions, 28. En conseqüència queda aprovat l'article 2.

Votam conjuntament l'article 3 i el títol segon del projecte.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

S'aproven per unanimitat.

A l'article 4 es manté una esmena, la 1969, del Grup Parlamentari Popular, i el Sr. Camps té la paraula per presentar l'esmena i defensar-la.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Efectivament mantenim l'esmena 1969 perquè si de veritat el CES vol ser independent, vol estar al marge del que és el Govern i tenir una entitat pròpia i ser realment consultiu, nosaltres consideram que aquesta participació de la societat civil socioeconòmica independent, hauria de ser nomenats els dos membres per aquest parlament i no pel Govern.

Però jo crec que en el punt 4, l'article 4 és molt important, tant el 4 com el 5, i nosaltres del Consell Econòmic i Social efectivament destacaríem tres qüestions: és un òrgan de participació dels agents econòmics i socials, és un òrgan de naturalesa consultiva, no de planificació, com s'havia dit i impulsat l'esquerra en el Parlament d'Espanya, i nosaltres el que volem és que aquesta naturalesa consultiva permeti als agents econòmics i socials ser escoltats pel Govern a l'hora d'adoptar decisions en matèria socioeconòmica i laboral, i mitjançant tot aquest desplegament d'informació i de diàleg fos, a més d'independent, un punt de trobada de tots aquests agents i entitats sociolaborals de la nostra comunitat.

Al CES autonòmic hem gaudit d'una llibertat total per a la seva composició. La Llei 21/91, de la creació del CES espanyol, no imposa cap casta de condicionament als CES autonòmics. Hi ha diferències, però hi ha una cosa que és comuna, que és la reconfiguració com a un òrgan de caràcter consultiu, la qual cosa elimina la possibilitat que siguin contemplats com a òrgans resolutius o d'execució, i és precisament l'Estatut actual de la comunitat autònoma de les Illes Balears, a l'article 42, que disposa que disposa que el Consell Econòmic i Social de les Illes Balears és l'òrgan col·legiat de participació, estudi, deliberació, assessorament i proposta en matèria econòmica i social, i aquest parlament en farà una llei. És per açò que per al Grup Parlamentari Popular és de cabdal importància l'exercici de les funcions participatives en matèria de diàleg social, facilitar la presa de contacte i servir de via permanent de diàleg social amb tots els interlocutors socials i econòmics de la nostra comunitat autònoma com a vies adequades per a la consecució d'acords i solucions en els problemes comuns.

Una comunitat nostra, rica, plural, on totes les veus suficientment representatives siguin presents amb veu i vot, nosaltres creim que en aquest sentit el Consell Econòmic i Social de les Illes Balears ha de ser una realitat de participació, efectivament, de la societat civil, on aquesta societat civil es trobi còmoda, on aquesta societat civil sigui representada, i jo demanaria als membres de la Mesa de diàleg social i a altres institucions i entitats no integrades en aquest organisme, maldin per arribar a un consens, a un acord, i que ningú efectivament no es pugui sentir marginat ni per aquest parlament, que ningú no es pugui sentir marginat i insensible a aquestes necessitats per culminar aquest procés de creació del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears.

Demanaríem, idò, que aquest projecte, i nosaltres per açò votarem en contra de l'article 4 i del 5, perquè fos més consensuat. Jo pens que el conseller aquí dia 8 de febrer, quan va venir, era la feina que havia de fer, de dialogar amb els organismes i les institucions de la societat civil, i seria el CES el canal de participació on tothom se sentís còmode. Jo crec que hi ha moltes veus que així no ho veuen, que no estan així, i per açò nosaltres demanaríem també un període de reflexió i, en qualsevol cas, nosaltres a aquest article 4 i conseqüentment al 5, donaríem vot en contra a aquests dos articles.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Grups que vulguin intervenir per fixar posicions? Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres, enllaçant amb les darreres paraules del Sr. Camps, pensam que en l'elaboració, primer, i en la tramitació d'aquest projecte de llei hi ha hagut un gran esforç de consens, d'arribar a acords, i de fet, que només hagin arribat cinc esmenes al final de tot aquest procés és una prova d'això. Ara, a vegades els consensos són una mica

impossibles quan hi ha canvis de posició en poc temps sobre un mateix tema. Pensam que el fet que hi hagi dins una composició tan plural com la que tindrà el Consell Econòmic i Social, dues persones, dos tècnics designats pel Govern de les Illes Balears, no es pot dir que no sigui participatiu, que no sigui representativa, sinó tot el contrari, aquesta composició.

Creim que la referència que s'ha fet a l'Estatut d'Autonomia no és massa encertada perquè l'Estatut d'Autonomia dins el seu capítol 5 parla d'òrgans de consulta i d'assessorament, a part del Consell Consultiu, en el qual determina que una part dels representants hauran de ser elegits pel Parlament, i no així en el Consell Econòmic i Social, i de fet el Grup Parlamentari Popular tampoc no ho entenia així quan en el seu projecte que presentaren ja no és que no digués que havia de ser el Parlament, sinó que tampoc el Govern: deia que fos directament la Conselleria de Treball. Pensam que el nomenament per part d'aquestes dues persones per part del Govern de les Illes Balears és perfectament correcte, adequat i que, a més, és el que passa exactament amb tots els consells econòmics i socials que hi ha constituïts a l'Estat espanyol fins ara.

Per tant no donarem suport a aquesta esmena del Grup Parlamentari Popular. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. No hi ha cap altre grup que vulgui intervenir per fixar posicions? Per tant, correspon votar l'esmena presentada pel Grup Popular.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de l'esmena presentada pel Grup Popular? Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Moltes gràcies.

Vots a favor, 28; vots en contra, 31. En conseqüència queda rebutjada l'esmena presentada.

Votaríem a continuació els articles 4 i 5 conjuntament.

Senyores i senyors diputats que votin a favor dels articles 4 i 5, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Gràcies.

Resultat de la votació: Vots a favor, 31; vots en contra, 28. En conseqüència queden aprovats els articles 4 i 5.

Procediríem a continuació a la votació conjunta dels articles 6 i 7.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats... Tots per unanimitat. Queden aprovats els articles 6 i 7 per unanimitat.

Record als presents a la sala que la Mesa del Parlament en el seu moment va vetar la utilització d'aparells mòbils dins la sala de plenis. Pregaria que els tenguessin temporalment desconnectats.

A l'article 8 es manté l'esmena següent: la 1971, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i el Sr. Camps té la paraula per defensar-la.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, es tracta, a l'esmena 1971, de substituir l'article 8, apartat e), que diu exactament el següent; l'article que hi ha en el text és: "Es presumirà que tots els membres del Consell Econòmic i Social són compatibles i en el moment de la presa de possessió s'ha de realitzar la declaració jurada corresponent de compatibilitat o, si és procedent, la renúncia expressa del càrrec".

Primer de tot sorpresa, mal redactat i un poc còmic. Sorprès perquè, com resulta habitual a molts d'ajuntaments, a moltes institucions i també en aquest parlament, veim que uns juren, altres prometen, i també hi ha qualcú que ho fa per imperatiu legal. La veritat és que he trobat estrany que precisament vostès, el pacte d'esquerres, fessin jurar el càrrec, i a més nosaltres pensam que seria convenient que abans de la presa de possessió es realitzés la corresponent declaració de compatibilitat. El que no pot ser és que en el mateix moment vengui la declaració de compatibilitat cap aquí i el jurament cap allà, jurament, les dues coses, no?, és un poc còmic. Per tant nosaltres demanam que aquesta també quedi suprimida.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sr. Ramon, del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que això no té molta discussió. És un tema jurídic i així en ponència ho vàrem comentar amb els representants del Grup Parlamentari Popular, i decidírem, a part dels informes dels propis juristes de cada grup o el del Govern, fer una consulta a juristes independents, i la veritat és que tots diuen que la redacció que ve en el dictamen de la comissió és la més correcta perquè a ningú no es pot obligar a fer renúncia abans del moment en què es produeix la presa de possessió, i que correspon a aquest moment fer això.

Per tant, en fi, no estam d'acord amb aquesta esmena, però és que realment el seu contingut polític és mínim i és una qüestió tècnica que no estam d'acord amb el seu plantejament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Procedeix la votació a continuació.

Demana a les senyores i als senyors diputats que votin a favor de l'esmena plantejada que es posin drets, per favor.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Resultat de la votació: 28 vots a favor, 31 en contra. En conseqüència queda rebutjada l'esmena.

Votam a continuació l'article 8.

Vots a favor de l'article 8 de la Llei, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Vots en contra?

Abstencions? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: 31 vots a favor, 28 abstencions. En conseqüència queda aprovat l'article 8.

Procedirem ara a la votació conjunt del títol III i dels articles 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, el títol quart i els articles 17, 18 i 19.

Es poden entendre aprovats per unanimitat? Queden aprovats per unanimitat.

A la disposició addicional primera, s'hi manté l'esmena 1977, del Grup Parlamentari Popular. El Sr. Camps té la paraula per defensar-la.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Efectivament suprimir la disposició addicional primera perquè el Grup Parlamentari s'oposa totalment a aquesta disposició addicional primera que diu: "S'afegeix a l'article 2.2 de la Llei 2/96, de 19 de novembre, d'incompatibilitats dels membres del Govern i alts càrrecs de la comunitat autònoma de les Illes Balears l'apartat que es relaciona a continuació amb el contingut literal següent: j) El president i els vicepresidents del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears quan aquests càrrecs siguin retribuïts." Nosaltres no estem en contra que el president o el vicepresident siguin incompatibles o no incompatibles; en allò que estem en contra és que, per mitjà d'aquesta llei del Consell Econòmic i Social, en definitiva es modifiqui una altra, i una llei tan important com és la Llei 2/96 d'incompatibilitats dels membres del Govern i d'alts càrrecs de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Si volen que el president i el vicepresident del Consell Econòmic i Social siguin incompatibles d'acord amb la Llei 2/96, la modifiquin i incloguin aquest càrrec en el seu article 2, i a més també els donen una altra sortida: que ho facin via Llei d'acompanyament dels pressupostos de la comunitat

autònoma de les Illes Balears per al 2001, però per favor, no embullin i facin les coses ben fetes i clares.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Grups que vulguin fixar posició? Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres entenem que no és embullar, sinó resoldre en el menor temps possible un tema, un petit problema. Lògicament, quan es va fer la Llei 2/96 d'incompatibilitats, com que no estava creat el CES ni hi havia, per tant, els càrrecs de president i vicepresident, no va poder incorporar aquests càrrecs. És lògic que una vegada creats i donada la possibilitat que siguin retribuïts, també siguin incompatibles, i la manera més ràpida i més directa és incorporant aquest apartat j) a la Llei 2/96. Creim que això és així de senzill i que no té més problema.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. No hi ha més intervencions? Procedeix la votació de l'esmena.

Vots a favor de l'esmena presentada pel Grup Popular, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Vots en contra, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Resultat de la votació: 28 vots a favor, 31 en contra. En conseqüència queda rebutjada l'esmena plantejada en aquesta disposició pel Grup Popular.

Votam a continuació la disposició addicional primera.

Vots a favor de la disposició addicional primera, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Vots en contra?

Abstencions? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: vots a favor, 31; vots en contra, cap; abstencions, 28. En conseqüència, queda...

EL SR. CAMPS I COLL:

Sí, la disposició addicional primera hem anunciat la nostra votació, del grup, en contra.

EL SR. PRESIDENT:

En contra? Aleshores, el resultat de la votació és 31 vots a favor, 28 en contra, cap abstenció, i queda en conseqüència aprovada la disposició addicional primera.

Procedim a continuació a la votació conjunta de la disposició addicional segona, de les disposicions transitòries primera, segona i tercera, i de les disposicions finals primera i segona.

S'entenen aprovades per unanimitat? Per assentiment? Molt bé, idò per assentiment. Si li agrada més serà així. Queda aprovat aquest grup de disposicions addicionals.

A l'exposició de motius es manté l'esmena 1962, del Grup Parlamentari Popular, que el Sr. Camps té temps per defensar.

EL SR. CAMPS I COLL:

L'esmena 1962, si llegim l'exposició de motius ens trobam de sobte amb un paràgraf que és el següent: "D'altra banda, la profunda imbricació entre el sistema productiu de Balears i la problemàtica ecològica i ambiental, aconsella la incorporació d'aquesta perspectiva als criteris de composició del grup 3 del Pla, de les comissions del treball que en el seu moment s'han de crear i, en definitiva, dels mateixos informes i treballs del Consell". És tota una expressió que vol ser transcendental, és una expressió que realment són quatre ratlles molt mal escrites, que sens dubte pretén compensar aquell títol important primer que el grup d'esquerres tenia: Consell Econòmic, Ecològic i Social, que l'han agafat i l'han tirat a la paperera per reciclar-lo, i aquest títol grandiloqüent ha donat, efectivament, aquesta esmena, que poca cosa diu, ho vol abastar tot, i si llegeixen molt bé l'exposició de motius diu com un cop a l'ull, perquè realment no té res a veure amb tot el text, amb tota la literatura, amb tot l'estil de l'altra exposició de motius, i per açò nosaltres en aquesta demanam que es retiri.

EL SR. PRESIDENT:

Idò retirada aquesta esmena procedeix... El Sr. Camps ha plantejat la retirada de l'esmena. Si està retirada, està retirada. Procedeix, en conseqüència, la votació de l'exposició de motius.

Sr. Camps, retiren l'esmena o no?

EL SR. CAMPS I COLL:

No retirem l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Si no retiren l'esmena, ... Torn de fixació de posicions? Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Ja m'estranyava que retirassin l'esmena, perquè si l'argumentació que fa és que aquest apartat està mal redactat i que es podria millorar, hem tengut temps de fer una proposta transaccional en comptes de demanar que desaparegués tota referència a qüestions ecològiques i mediambientals, o sigui que això és clar, i jo pens que avui ho ha dit clarament el Sr. Camps. El Grup Parlamentari Popular no vol que el Consell Econòmic i Social tengui dins l'exposició de motius una referència a la importància que els aspectes ecològics i mediambientals tenen per a qualsevol economia, però molt especialment per a la de les nostres illes i per al nostre territori, atesa la pressió que hi ha damunt aquest territori, i no els agrada i volen que es retiri. Nosaltres pensam que no es pot retirar, que és una característica nova no recollida a altres consells econòmics i socials, que és important i que, a més, tampoc no seria lògic que es retiràs quan qui fa referència a la presència dels representants del món ecologista i ells no proposen eliminar aquesta representació i, en canvi, proposen eliminar la referència de l'exposició de motius.

Pensam que aquesta sol·licitud no té cap sentit i nosaltres el que volem és que es mantengui el text de l'exposició de motius íntegrament i que es rebutgi l'esmena de supressió del Grup Parlamentari Popular.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Sr. Camps?

EL SR. CAMPS I COLL:

Acabam de votar nosaltres l'article 1 de naturalesa i règim jurídic del Consell Econòmic i Social, que és un òrgan col·legiat de caràcter consultiu, de participació, d'estudi, deliberació, assessorament i proposta en matèria econòmica i social de les Illes Balears. No diu res d'ecològic, d'ecològic, hi ha una conselleria verda, i ja en tenen prou. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps, per l'aclariment fet que constarà al *Diari de Sessions*. Procediríem a la votació de l'esmena presentada i que manté el Grup Popular, la 1962.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, els demanaria que es posin drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que hi votin en contra, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Resultat de la votació: vots a favor, 28; vots en contra, 31. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena.

Procedim a la votació de l'exposició de motius. Senyores i senyors diputats que votin a favor de l'exposició de motius? Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que hi votin en contra?

Senyores i senyors diputats que s'hi abstinguin? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: 31 vots a favor i 28 abstencions. En conseqüència, queda aprovada l'exposició de motius.

Arribats a aquest punt i facultant els Serveis Jurídics del Parlament perquè facin les correccions oportunes i les modificacions necessàries per tal que l'esmentat projecte de llei tenguí una redacció coherent, proclam que queda aprovada la Llei del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

V.- Declaració institucional contra la violència cap a les dones.

El punt darrer de l'ordre del dia és Declaració institucional contra la violència cap a les dones. El Sr. Secretari té la paraula per llegir el text.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

“El Parlament de les Illes Balears, amb motiu de la celebració del Dia Internacional contra la violència de gènere, el proper dia 25 de novembre, acorda manifestar davant l'opinió pública la més enèrgica condemna i repulsa per la mort de dones assassinades per les seves parelles, així com manifestar la seva solidaritat amb les dones i els seus fills o filles, víctimes de maltractaments, i amb les seves famílies; manifestar el compromís de tota la Cambra per contribuir a eradicar la violència cap a les dones mitjançant accions específiques des de les diferents instàncies autonòmiques, així com el suport i la col·laboració amb les associacions de dones.

En darrer lloc, aquest parlament sol·licita a tota la ciutadania que el dia 25 de novembre es manifestin contra la violència cap a les dones, com a mostra del rebuig social que aquesta ens provoca.”

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Secretari primer.

Es pot entendre aprovat per unanimitat? Queda aprovat per unanimitat.

Arribats a aquest punt, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA